

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Инспекция за готовността на България за присъединяване към Шенгенското пространство	3
Конференция на Европейските органи за защита на личните данни	5
Среща с Румънския надзорен орган по защита на данните	5
Юбилейна конференция и работна среща на Общия надзорен орган на Европол	6
Работна среща на Общия надзорен орган за Шенген	6
45-та среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите	7
Нов мандат за Европейския надзорен орган по защита на данните	8
Верният баланс между прозрачност и защита на данните	8
Границите в Европейския съюз	10
Кибер престъпленията и запазване на основните свободи на потребителите на Интернет	12
Нов блог за обществена политика	13
Европейската комисия разследва защитата на лични данни в интерактивния канал за европейски политики EU TUBE	13
AVG пуска нова защита срещу кражба на лични данни	14
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	15
РЕГИСТРАЦИЯ НА АД	16
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	18
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	43

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ИНСПЕКЦИЯ ЗА ГОТОВНОСТТА НА БЪЛГАРИЯ ЗА ПРИСЪЕДИНЯВАНЕ КЪМ ШЕНГЕНСКОТО ПРОСТРАНСТВО

Водени от желанието и волята си за по-голяма свобода на движение на гражданите в Европейската общност, Франция, Германия и Бенелюкс формират първата група от държави, която през 1985 г. в Шенген (Люксембург) подписва договор за отслабване контрола по вътрешните граници и засилването му по външните, въвеждане серия от общи мерки относно издаването на визи, предоставянето на убежище, изграждането на по-тясно политическо и правно сътрудничество. През 1990 г. Шенгенското споразумение прераства в Шенгенска Конвенция, която влиза в сила през 1995 г. след присъединяването на Италия, Испания, Португалия, Гърция, Австрия, Дания, Финландия и Швеция (1996 г.). Този нов инструмент съдържа уточнения относно политическото и съдебно сътрудничество, защитата на личната информация, предотвратяването на трафика на наркотици, общата визова политика и контрола на външните граници. Една от основните форми на сътрудничество между властите е общата информационна система, известна като Шенгенска информационна система (SIS), която разполага с обща централна база данни, намираща се в Страсбург и националните бази данни на всички страни, подписали споразумението.

Фундаменталната идея на Шенгенското споразумение и Конвенцията за неговото прилагане е да бъде осигурена възможност за свободно пресичане на границите между Шенгенските държави, като в същото време се гарантира необходимото ниво на сигурност на държавите-членки чрез въвеждане на серия от мерки. Те включват общи стандарти за граничен контрол на външната граница, хармонизирана визова политика, трансгранично полицейско и съдебно сътрудничество, въвеждане на обща информационна система, хармонизиране на националните законодателства. Прилагането на нормите на Шенгенското споразумение допринася за развитието на Европейския съюз като зона на свобода, сигурност и правосъдие.

Договорът от Амстердам (в сила от 01.05.1999 г.) интегрира споразумението от Шенген в правната и институционална рамка на Европейския съюз. Днес 25 държави прилагат в пълна степен съвкупността от Шенгенските разпоредби. От тях 22 са държави-членки на ЕС и три, които не са членове на ЕС – Исландия, Норвегия и Швейцария. Ирландия и Обединеното Кралство осъществяват граничен контрол по отношение на лица, пътуващи от другите държави-членки на ЕС и Шенген.

България, Румъния и Кипър се подготвят за пълно присъединяване към Шенген. За успешното присъединяване на България към Шенгенското пространство с Решение на Министерски съвет № 155 от 17.03.2008 г., изменено с РМС № 72 от 05.02.2009 г. е създаден национален механизъм за управление, координация и контрол на подготовката на Република България за пълното прилагане на разпоредбите на правото от Шенген.

В Договора за присъединяване на Република България към ЕС са посочени разпоредбите на правото от Шенген, които са задължителни и се прилагат в България от 01.01.2007 г. Останалата част от правните норми на Шенген, свързана основно с отпадането на проверките по вътрешните граници след присъединяването на Република България, ще се прилагат след решение на Съвета, предхождано от проверки, реализирани чрез мисии за оценка по Шенген в различни области. Преди стартиране на процедурата по оценка, държавата-кандидат за член на Шенгенското пространство връчва т.нар. Декларация за готовност. През месец септември 2007 г. Република България депозира пред Генералния секретариат на Съвета на ЕС декларацията си за готовност за започване на оценките по Шенген от 01.01.2008 г. Така Република България заяви готовността си да завърши подготовката си за пълното прилагане на разпоредбите на правото от Шенген с оглед премахване на контрола по вътрешните си граници през 2011 г.

Областите, предмет на оценка са:

- полицейско сътрудничество
- граници - сухопътни, въздушни, морски
- защита на личните данни
- визи

- Шенгенска информационна система (ШИС)

Целта на нормативната уредба в областта на защитата на личните данни е да се гарантира сигурността на личните данни, които се обработват в Шенгенската информационна система и да се уредят условията, които следва да се спазват при тяхното обработване. Всяка държава-членка осигурява независим контрол от независим орган на законността на обработката и трансфера на лични данни в ШИС на нейна територия, както и по-нататъшната обработка на допълнителна информация. Лицата, чиито данни се въвеждат в ШИС, са:

- Лица, за които има молба за арест по силата на Европейска заповед за арест или екстрадиция
- Чужденци, на които е отказано влизане на територията на държавата
- Безследно изчезнали лица или лица, които в интерес на тяхната сигурност или за предотвратяване на заплаха е необходимо да бъдат поставени временно под полицейска охрана по молба на компетентен орган или компетентен съд на договарящата страна
- Данните за свидетели и лица, които са призовани в съдебен процес във връзка с наказателно производство, за да свидетелстват за деяния, за които са преследвани или за лица, на които следва да се връчи присъда или призовка за явяване с цел изтърпяване на наказание, свързано с лишаване от свобода
- Данните за лица за извършване на скрито наблюдение и специален контрол

Централният орган, който ще администрира и отговаря за експлоатацията и функционирането на Националната Шенгенска информационна система е Министерство на вътрешните работи. МВР е и ведомството, което ще контролира въвеждането и обработката на личните данни в ШИС.

Комисията за защита на личните данни е независимият български държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни. Затова на 27.04.2009 г. в Комисията за защита на личните данни бе извършена инспекцията за готовността за присъединяване към Шенген на Република България в областта на защитата на личните данни. На инспектиращия екип бяха представени презентации на следните теми:

- Правна рамка на защитата на личните данни в Република България. Законова и подзаконова уредба на защитата на лични данни.
- Комисията за защита на личните данни - национален надзорен орган за защита на данните. Институционално място, функции, правомощия и организационна структура на КЗЛД.
- Правата на физическите лица – информираност, достъп, защита на правата по административен и по съдебен ред.
- Контролните правомощия на комисията и проверките, извършвани на администраторите на лични данни. Осъществяване на проверки. Предписания относно необходими технически и организационни мерки. Налагане на санкции.

Като резултат от предварително предоставената информация (под формата на попълнен въпросник и самооценка, извършена на 10.03.2009 г.) и на информацията, представена чрез презентациите, инспектиращите поставиха редица въпроси, свързани с правните норми и тяхното практическо прилагане. На всички въпроси бе даден изчерпателен отговор.

На 28 април инспектиращият екип се запозна със защитата на данните в рамките на МВР и при издаването на визи от МВнР. Обект на проверка бяха информационните фондове на МВР, достъпа до тях и реда за обработка на данните, правната уредба за защита на данните, съответните организационни структури. В главния компютърен център на МВР бяха представени елементите на информационната сигурност при автоматизираната обработка – мерките за сигурност, контрола на достъпа и съхраняването на данните. Представена бе обработката и защитата на данните при изграждане на ШИС-2. Инспектиращите се запознаха с физическата и логистична защита, както и с осъществяването на достъпа до Шенгенската информационна система при консултиране за издаване на визи.

В резултат от извършената инспекция ще бъде изготвен доклад за готовността на България за присъединяване към Шенгенското информационно пространство.

КОНФЕРЕНЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОРГАНИ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 23 и 24 април 2009 г. в Единбург, Великобритания, се проведе Конференция на европейските органи по защита на личните данни. В работата на форума, който се организира всяка година в различна страна от Европа, участваха Председателят на Комисията за защита на личните данни Венета Шопова и членовете Валентин Енев и Веселин Целков.

Двудневните заседания на форума бяха открити от информационният комисар на Великобритания, Ричард Томас. Бе представен доклада на RAND Europe на тема „Преглед на европейската директива за защита на данните“. Офисът на информационния комисар на Великобритания е възложил на RAND Europe да извърши изчерпателен анализ и оценка на силните и слаби страни на европейското законодателство в областта на защитата на личните данни и да предложи надеждни средства за реформа.

Дискутирана беше необходимостта от преразглеждане на Директива 95/46/ЕС и необходимо ли е тя да бъде цялостно реформирана. Споделени бяха нарастващите опасения, че сегашната директива не е достатъчно подходяща и европейското законодателство по защита на данните трябва да се модернизира с оглед на технологичните и социални предизвикателства на 21 век. Разгледани бяха целите на регулацията в тази област по отношение на физическите лица, обществото и регулаторните органи и механизми, както и актуалния международен контекст на защитата на личната неприкосновеност.

Изслушани бяха доклади на работната група по полиция и правосъдие, работната група по казусите и международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Домакините от Шотландия запознаха делегатите със защитата на данните в публичния сектор.

Представителите на КЗЛД преди започване на заседанията на Конференцията в Единбург

СРЕЩА С РУМЪНСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На 16 март 2009 г. в Букурещ се проведе работна среща на членовете на КЗЛД Мария Матева и Веселин Целков с Жоржета Басарабеску - президент на Националния надзорен орган за обработка на личните данни на Румъния.

Веселин Целков, Жоржета Басарабеску и Мария Матева

България и Румъния се подготвят за пълно присъединяване към Шенген и имат общи проблеми за решаване по отношение на областите, подлежащи на проверка. На проведената работна среща беше обсъдена предстоящата в края на април 2009 г. съвместната проверка по Шенген и бяха споделени практики по механизмите за управление, координация и контрол на подготовката за пълното прилагане на разпоредбите на правото от Шенген в двете съседни страни.

ЮБИЛЕЙНА КОНФЕРЕНЦИЯ И РАБОТНА СРЕЩА НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕВРОПОЛ

В периода 23-25 март 2009 г. в Брюксел, Белгия се проведе юбилейна конференция и работна среща на Общия надзорен орган на Европол. Присъстваха Мария Матева и Веселин Целков - членовете на КЗЛД.

Сред основните обсъдени въпроси беше новото правно основание на Европол. Секретариатът информира членовете на Общият надзорен орган за последните събития във връзка с решението на Съвета за създаване на Европейска полицейска служба. В съответствие с решението, Общият надзорен орган трябва да приеме собствени процедурни правила, които впоследствие да бъдат представени на Съвета за одобрение. Новите правила ще заменят настоящите. По време на заседанието Общият надзорен орган обсъди проекта за процедурни правила и се съгласи да се добавят разпоредби, свързани със задачата да се проверява обработването на данни, извършвано от Европол и да се доразработят процедурите за достъп до документи.

Продължиха дискусиите по обработката на лични данни и възможните признаци на напрежение между новото правно основание на Европол и последните новости в Европол. Дискусиите се фокусираха върху бъдещите проекти за обработка на лични данни, както и новите задължения да се обработват данни, произтичащи от правните инструменти, например решение на Съвета относно опростяването на обмена на информация и разузнавателни сведения („Шведска инициатива”).

Оценена бе ролята на заповедите за отваряне на работни досиета за целите на анализа. Обсъди се структурата на заповедта за отваряне, нейната роля и цел, вътрешната и външната ѝ функция, необходимостта от ясно разграничаване между „обща” и „чувствителна” данни, промените в настоящия процес на анализ на престъпленията и на последно място, но не последно по важност, необходимостта от увеличаване на прозрачността. Взето бе решение да се започнат дискусии с Европол по този въпрос с цел проучване, изясняване и разрешаване на възможни различия в мненията относно ролята на заповедта за отваряне на работни досиета.

Общият надзорен орган беше информиран относно новостите по инициативата за сътрудничество в югоизточна Европа (SECI), създаваща регионална платформа за борба срещу трансграничната престъпност в този регион, и по-специално относно предложението за придаване на официална форма на спогодбите чрез конвенцията SELEC.

В края на заседанието се взе решение да бъде организирано заседание с органите по защита на данните от трети държави, които имат оперативни споразумения с Европол.

РАБОТНА СРЕЩА НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ЗА ШЕНГЕН

На 24 март 2009 г. в Брюксел, Белгия се проведе работна среща на Съвместния надзорен орган за Шенген. Участваха членовете на КЗЛД Веселин Целков и Мария Матева.

Представен бе тригодишния отчет за дейността на Общия надзорен орган за периода декември 2005 - декември 2008 г. Решено бе в срок от три месеца той да бъде публикуван на сайтовете на съответните национални органи. Предложен бе вариант на каталог с добри практики за защита на личните данни, който в близките месеци ще бъде достъпен за всички заинтересувани страни. Представена бе презентация за правото на физическите лица за достъп до Шенгенската зона и начините, по които лицата могат да търсят правата си.

Представен бе доклад за прилагането на чл. 98 от Шенгенската конвенция, отнасящ се до търсените от правосъдието лица. Разгледани бяха някои общи проблеми и бе направено обобщение на възникналите при анализа на доклада въпроси. По прилагането на чл. 97 (отнасящ се до лица, които са изчезнали или се издирват, както и за такива в затруднено положение) бе представена статистика, показваща големи различия при прилагането на този член в отделните страни. Поставен бе въпроса за различната му интерпретация в националните законодателства, различието в процедурите на национално ниво, разлика в статистиката за възрастни и малолетни.

Разгледано беше състоянието на миграцията на Шенгенската информационна система от ШИС 1 към ШИС 2. Към момента се работи по правната рамка и се очаква тази работа да завърши към м. май 2009 г., а внедряването да започне в края на 2010 г. Отбелязано бе, че е възможно да се установи междинна версия ШИС 1+, в случай на забавяне на приемането на необходимата правна рамка и съответните процедури.

45-ТА СРЕЩА НА МЕЖДУНАРОДНАТА РАБОТНА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ТЕЛЕКОМУНИКАЦИИТЕ

На 12 и 13 март 2009 г. Комисията за защита на личните данни бе домакин на 45-тата среща на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Участваха представители на органите за защита на личните данни от всички региони на света, на международни организации, изследователи и експерти. Председателят на КЗЛД Венета Шопова откри работата на международната среща като приветства участниците и им пожела успешна работа през следващите два дни. Форумът бе ръководен от Александър Дикс - председател на Международната работна група по защита на данните в телекомуникациите. Както бе предвидено в програмата бяха обсъдени редица актуални теми от областта на телекомуникациите - личната неприкосновеност в социалните мрежи в Интернет и при правоприлагането в глобалната мрежа, проверки на съдържанието при електронна кореспонденция, съхраняване на съдържание на SMS за целите на правоприлагането и др. Обсъдена бе „Харта за защита на дигиталните данни и свободата на информацията“, предложена от Питър Шаар, Федерален комисар по защита на данните и свобода на информацията на Германия.

Председателят на ДАИТС Пламен Вачков представи националната стратегия за киберзащита в областта на защитата на личните данни в телекомуникациите.

Един от документите, които прие работната група по време на двудневните си заседания в българската столица, носи името „Софийски меморандум“. Той представлява доклад с важни пре-

поръки към електронните системи за събиране на пътни такси с цел защита на личните данни на водачите.

Други свързани с личната неприкосновеност въпроси бяха за геопространствените данни, обработката на записи за пътно-транспортни произшествия, програмата за статистика на дейността на уеб сайтове „Google analytics“.

Особено оживени обсъждания предизвикаха презентациите на Дениъл Уейтснер от Масачузетския технологичен институт – „Уеб със съзнание за лична неприкосновеност“ и на Илиас Чантосот от корпорацията „Симантек“ – „Сигурността на информацион-

ните системи и мрежи, и личната неприкосновеност“.

В края на форума делегатите изразиха задоволството си от свършената работа и благодариха на домакините за перфектната организация.

НОВ МАНДАТ ЗА ЕВРОПЕЙСКИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Питър Хъстинкс е преизбран за Надзорник, Джовани Бутарели е избран за Помощник надзорник.

Питър Хъстинкс

Европейският парламент и Съвета преизбраха за втори мандат Питър Хъстинкс за Европейски надзорник по защитата на данните. За същия петгодишен мандат за Помощник надзорник бе избран Джовани Бутарели, който ще замести Хоакин Байо Делгадо. Новият Надзорник и неговият заместник встъпиха в длъжност на 17 януари 2009 г.

Питър Хъстинкс изпълнява длъжността Надзорник от януари 2004 г, допринасяйки за изграждането на новосъздадения надзорен орган, нарастването и развиването на неговата роля на европейско ниво.

Джовани Бутанели се занимава с юридическа дейност от 1986 г., а от 1997 г. е главен секретар на италианския орган по защита на данните. През 2000-2001 г. е вицепрезидент на Обединения надзорен орган по изпълнението на Шенгенското споразумение, а през 2002-2003 г. – негов президент. Представлявал е Италия в много комитети и работни групи в областта на защитата на данните както на ниво Европейски съюз, така и на ниво Съвет на Европа.

Позициите Европейски надзорник по защита на данните и Помощник надзорник са формулирани в Регламент № 45/2001 за защита на личните данни в органите и институциите на европейската общност. Европейският парламент и Съветът на Европа избират Европейския надзорник по защита на данните и неговия помощник за период от 5 години измежду списък с кандидати, посочени от Европейската Комисия.

Надзорникът и неговият помощник се избират измежду хора, чиято независимост не подлежи на съмнение и които са се утвърдили със своя дълъг и убедителен опит в областта на защитата на данните.

Джовани Бутарели

ВЕРНИЯТ БАЛАНС МЕЖДУ ПРОЗРАЧНОСТ И ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

Още от средата на деветдесетте години, публичният достъп до документи на Европейския съюз играе важна роля за постигане на практически ефект от принципа на прозрачност, залегнал в Декларацията относно правото на достъп до информация към Заключителния акт на Договора от Маастрихт. Впоследствие основните принципи на общностната система за достъп до документи бяха установени в така наречения Кодекс на поведение по отношение на публичния достъп до документите на Съвета и на Комисията. Тези инициативи бяха последвани от приемането на Решение 2001/320/ЕО относно предоставянето на публичен достъп до определени категории документи на Съвета.

Влизането в сила на Договора от Амстердам и по специално на чл.255 от Договора за ЕО даде правното основание за Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията.

Като взе предвид, че демокрациите, основаващи се на правовата държава, са обвързани с принципа на публичност на правилата, които засягат гражданите, Европейската комисия публикува предложение за изменение на Регламент (ЕО) № 1049/2001. Целите на промените са да се направи възможно най-ефективно правото на публичен достъп до документите и да се установят основните принципи и ограниченията въз основа на съображения за обществен или частен интерес. Настоящият

регламент се прилага за всички документи на дадена институция, които са изготвени или получени от нея и са нейно притежание, във всички области на дейност на Европейския съюз. Документите се предоставят за достъп на обществеността било в електронна форма, в Официален вестник на Европейския съюз, било посредством официален регистър на институцията, или въз основа на писмено заявление. Съгласно действащото европейско законодателство институциите одобряват и публикуват свои общи критерии за архивиране.

Когато съществуват съображения от публично естество за конфиденциалност на информацията, и без да се засяга парламентарният контрол на равнище ЕС и на национално равнище, дадена институция класифицира документ в случай, че неговото оповестяване би накърнило защитата на съществените интереси на Европейския съюз или на една или повече от неговите държави-членки. По възможност създателите на документите определят за класифицираните документи дата или срок, след изтичането на който е възможно понижаване на класификацията или декласифициране на съдържанието на документите. Без да се накърнява правото на достъп от страна на други институции на ЕС, класифицираните документи се предоставят на трети лица само със съгласието на съзателя им. Когато в обработката на класифициран документ участва повече от една институция, се определя едно и също ниво на класификация, а ако институциите оценяват по различен начин защитата, която трябва да се предостави, се започва процедура за постигане на споразумение.

Институциите могат да отказват достъп до документи в случаите, когато оповестяването им засяга защитата на обществения интерес по отношение на:

- вътрешната обществена сигурност на Европейския съюз или на една или повече от неговите държави-членки ;
- отбраната и военните въпроси;
- личния живот и неприкосновеността на личността, в съответствие с общностното законодателство относно защитата на личните данни, и по-специално правилата, приложими за институциите съгласно член 286 от Договора за ЕО, както и принципа за прозрачна и добра административна практика, уреден в член 1, буква в) от новия регламент;
- международните отношения;
- финансовата, валутната или икономическата политика на Общността или на държава-членка;
- околната среда, като например размножителните места на редки видове.

както и

- търговските интереси на физическо или юридическо лице;
- правата на интелектуална собственост;
- правните становища и съдебните процедури, с изключение на правни становища във връзка с процедури, водещи до законодателен акт или незаконодателен акт с общо приложение;
- целите на дейности по инспектиране, разследване и одит;
- обективността и безпристрастността на процедурите за възлагане на обществени поръчки, докато не бъде взето решение от институцията възложител, или на комисията за подбор при процедура за назначаване на персонал, докато не бъде взето решение от страна на органа по назначаването.

Личните данни не се оповестяват, ако подобно оповестяване би навредило на личния живот или неприкосновеността на засегнатото лице. Не се счита, че се причинява подобна вреда:

- ако данните са свързани само с професионалната дейност на засегнатото лице, освен ако вземайки предвид конкретните обстоятелства има причина да се смята, че оповестяването би се отразило неблагоприятно на съответното лице;
- ако данните се отнасят само за публично лице, освен ако вземайки предвид конкретните обстоятелства има причина да се смята, че оповестяването ще се отрази неблагоприятно на съответното лице или на други свързани с него лица;
- ако данните вече са публикувани със съгласието на засегнатото лице.

Независимо от това личните данни се оповестяват, ако оповестяването се изисква от по-висш обществен интерес. В такъв случай от съответната институция или орган се изисква да посочат

конкретно обществен интерес като се обосновават защо в конкретния случай общественият интерес надделява над интересите на засегнатото лице.

Ако институция или орган откажат достъп до документ, те разглеждат възможността за предоставяне на частичен достъп до този документа, а ако само част от искания документ е обект на едно или няколко от горепосочените изключения, останалите части на документа се разпространяват.

Изключенията се прилагат само за периода, през който защитата е обоснована предвид съдържанието на документа. Изключенията могат да се прилагат за максимален период от тридесет години. В случаите на документи, които са предмет на изключение във връзка с неприкосновеността на личния живот и на личността, може при необходимост този период да е по-голям. Предвидените изключения не може да се тълкуват като отнасящи се до информация от обществен интерес във връзка с бенефициери на средства на Европейския съюз, която е достъпна в рамките на системата за финансова прозрачност.

След гласуването на промените в Европейския парламент, ЕНОЗД изрази задоволството си от начина, по който Парламентът разгледа деликатния въпрос за хармонизиране на изискванията за прозрачност и задълженията за защитата на данните. Въпреки че в някои юридически аспекти е необходимо да се направи фино регулиране измененията, приети от ЕП ясно да отразяват един подход, който се стреми към правилното равновесие между прозрачност, от една страна, и за защита на данните, от друга. Обсъждайки гласуването, Питър Хъстинкс каза: *“Тези изменения създават яснота и предотвратяват сляпото прилагане на правилата за защита на данните в тази област. Те потвърждават, че защитата на личните данни не стои на пътя на публичното оповестяване на лични данни в случаите, когато не е налице легитимна причина за съхраняване на данните в тайна.”*

ГРАНИЦИТЕ В ЕРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Всяка година 160 милиона граждани от Евросъюза, 60 милиона поданика от трети страни, които не искат виза и 80 милиона, които искат виза, преминават външната граница на Европейския съюз. Създаването на Шенгенското пространство беше свързано с ново обмисляне на концепцията за „интегрирано управление на границите“, предложена от Европейския съвет в Лаакен през декември 2001 г. През февруари 2008 г. Европейската комисия публикува съобщение в което бяха очертани три инструмента, които биха се прилагали към граждани на трети страни, пътуващи до държава-членка, която участва в шенгенското

сътрудничество, или до асоциирана с това сътрудничество държава:

- въвеждане на система за регистриране на влизането/излизането;
- улесняване на пресичането на границите от добросъвестни граждани и
- електронна система за разрешително за пътуване (ЕСРП).

Въз основа на това Комисията възнамерява да внесе през 2009–2010 г. законодателни предложения, за да могат новите мерки да започнат да се прилагат между 2012 и 2015 г.

На 10 март 2009 г. Европейският парламент разгледа доклада на Жанин Хени-Плашер относно следващите стъпки в управлението на границите в Европейския съюз. Докладчикът смята, че Европейският парламент трябва да изрази становището си за този нов набор от мерки, предвидени от Комисията, въпреки че те все още са на етап разработване на политика, тъй като съществува вероятност тези мерки да доведат до съществени промени в начина, по който се възприема управлението на

границите и да оказат огромно въздействие по отношение на защитата на данните.

След като разглежда няколко възможни политики (в това число и настоящото положение), Жанин Плашер посочва предпочитания от нея вариант, който представлява комбинация от система за влизане/излизане за всички граждани на трети страни, програма за регистрирани пътници (ПРП), отворена за граждани на трети страни, и рамка за развитието на „местни“ схеми за регистрирани пътници и автоматизиран граничен контрол. Тя смята, че преди да се пристъпи към каквито и да било нови предложения в тази сфера е абсолютно необходимо да се направи ясна оценка на съществуващите мерки.

Като цяло докладчикът смята, че трябва да се приветства разработването на европейски модел за интегрирано управление на границите на ЕС. Обаче ритъмът, с който се внасят за обсъждане конкретни мерки (допринасящи за наблюдаване на движението на пътниците), непрекъснато се ускорява. Тъй като липсва изчерпателен цялостен план, обясняващ целите, резултатите и взаимодействието, които трябва да се изискват от вече съществуващите програми и системи и програмите и системите, които ще бъдат приети/предложени, е доста трудно да се оцени правилно абсолютната необходимост от новите системи, особено тези като предложената система за влизане/излизане. Нещо повече, трябва да се осигурят ясна дефиниция на понятието „лице, надхвърлило разрешения си срок на престой“ и надеждни данни, на които да се основе такава система.

По отношение на програмата за регистрирани пътници докладчикът подкрепя по принцип концепцията, но обръща внимание върху използваната в съобщението терминология и към необходимостта от осигуряване на точни критерии и мотиви за регистрация/отказ на регистрация (в това число и възможности за обжалване). Накрая, тя препоръчва хармонизиран подход.

По отношение на последната мярка, включена в пакета за границите от февруари 2008 г., а именно електронната система за разрешително за пътуване, докладчикът смята, че е твърде рано да се коментира ползата или добавената стойност от тази мярка. Тя очаква с интерес проучването във връзка с политиката, последвано от техническо проучване от страна на Комисията, което ще анализира осъществимостта, практическите последици и въздействието на такава система. Едва тогава ще бъде възможно да се обсъжда допълнително тази мярка.

Застъпено е мнението, че в контекста на тези мерки въздействието върху неприкосновеността на личния живот на отделните лица трябва да се обмисли задълбочено едновременно с провеждането на технически консултации, като се проучат и по-малко агресивни технологии, които могат да сведат до минимум обработката на лични данни. Не трябва да се забравя, че високата степен на разчитане на биометричните данни, до което ще доведат тези нови мерки, следва внимателно да се наблюдава.

Трябва да се възприеме предпазлив подход, когато се разглеждат примери от други държави, които са предприели мерки, подобни на предложените в съобщението, особено Програмата за електронна регистрация и проверка на посетителите и имигрантите в САЩ („US-VISIT“). Целта на „US-VISIT“ е да повиши сигурността на гражданите на САЩ и на посетителите, да улесни законосъобразните пътувания и търговията, да гарантира последователност на имиграционната система на САЩ и да защити личните данни на посетителите. Плашер стига до заключението, че програма като „US-VISIT“ може да работи от техническа гледна точка и че програмата сама по себе си не представлява пречка за безпрепятственото преминаване на пътниците. Трябва обаче също така да си припомним, че Правителствената служба на САЩ за отчетност (GAO) повдигна много въпроси във връзка с ефективността на системата по отношение на разходите.

Жанин Плашер счита, че необходима първа стъпка би трябвало да бъде критичната и задълбочена оценка на функционирането и ефективността на съществуващите системи и съответното взаимодействие между тях, за да може да се обсъжда допълнително необходимостта от нови мерки. В същото време глобалната рамка за всички съществуващи мерки и предлагани инициативи трябва ясно да се очертае заедно с въпросите за защита на данните и необходимите предпазни механизми, които трябва да се осигурят колкото е възможно по-рано в рамките на процеса. Тя смята, че трябва да се проведе по-задълбочена дискусия по тези три мерки с участието на всички заинтересовани страни и подчертава необходимостта от обществен дебат на национално и на европейско равнище.

КИБЕР ПРЕСТЪПЛЕНИЯТА И ЗАПАЗВАНЕ НА ОСНОВНИТЕ СВОБОДИ НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ НА ИНТЕРНЕТ

Личните данни на хората винаги са представлявали огромен интерес за много институции и частни лица. Развитието на съвременните технологии и в частност на Интернет предлага невъобразимо количество подробности за нашия личен живот, с които може да бъде злоупотребено. В тази връзка евродепутатата от Гърция Ставрос Ламбринидис предложи на европарламента стратегия за борба с престъпленията в кибернетичното пространство, гарантирайки в същото време опазването на основните свободи на интернет потребителите. “Всички - от полицията и частните фирми до престъпниците - искат да имат възможно най-широк достъп до нашите лични данни - било то с легални или нелегални мотиви”. В същото време, постоянното наблюдение на хората може да превърне нашето общество безшумно и с нашето съгласие в “общество на Big Brother”. Така докладчикът Ставрос Ламбринидис формулира едни от най-сериозните предизвикателства пред Интернет.

Според докладчика основният въпрос е за съгласието, което даваме наши лични данни да се публикуват в Интернет. Един от най-разискваните въпроси по време на дискусиата бе може ли да говорим за “информирано” съгласие при положение, че често хората не четат или не разбират условията, при които се съгласяват да предоставят данните си в мрежата?

В доклада Европейския парламент предупреждава, че “електронната неграмотност ще бъде новият вид неграмотност на XXI век” и че осигуряването на достъп до Интернет на всички граждани е “равностойно на осигуряването на достъп до образование”. В този контекст достъпът до Интернет според депутатите не трябва да бъде блокиран като наказателна мярка от страна на правителства или частни компании. Депутатите призовават държавите-членки, които прихващат и наблюдават трафик на данни, да извършват това при строго определени законови условия и защитни механизми. Те искат също гаранции от държавите-членки, че дистанционните обиски, ако са разрешени от националното законодателство, се извършват въз основа на валидна заповед за обиск, издадена от компетентните съдебни органи. В доклада специално се отбелязва, че опростените процедури за провеждане на дистанционни обиски, в сравнение с преките обиски, са неприемливи, тъй като нарушават принципа на правовата държава и правото на личен живот.

Докладът призовава за по-добра и по-ефективна защита на потребителските данни, както и на “правото за заличаване на лични данни, разположени на Интернет сайтове”. Засегнат бе въпросът и за социалните мрежи, които съдържат значителни количества лични данни, достъпни за всеки.

Европейският парламент призовава държавите членки и Комисията да поемат инициативата за изработване на общи стандарти за защита на данните, за сигурност и свобода на словото, както и за борба с престъпленията в кибернетичното пространство (по-специално по отношение на “кражбата на идентичност”), тъй като това представлява заплаха за всеки, който предоставя лични данни в Интернет, без да бъде поне минимално защитен.

В дебата се включи и ръководителят на Европейския надзорен орган по защита на данните Питър Хъстинкс, който подчерта необходимостта да се повиши информираността на младите хора, по-специално при споделяне на личните данни. По неговите думи криминалните деяния в Интернет трябва да се преследват, като в същото време правото на гражданите на достъп до Интернет да се запази. Той подкрепи идеята за създаване на списък от човешки права, които са най-тясно свързани с използването на Интернет (като право на интелектуална собственост, защита на личните данни, свобода на изразяване).

Докладът на Ламбринидис представлява първата препоръка на ЕП относно намирането на средства за ефикасна борба с киберпрестъпленията, като същевременно се запазят основните свободи на потребителите на Интернет. „Свобода на изразяване, на словото и на сдружаване, свобода на пресата, антидискриминация... - всички тези права и свободи могат да бъдат защитени единствено чрез общо законодателство, тъй като в интернет пространството не съществуват граници”.

Докладът беше приет единодушно от парламентарната Комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на Европейския парламент.

НОВ БЛОГ ЗА ОБЩЕСТВЕНА ПОЛИТИКА

Гугъл стартира нов блог, където потребителите ще могат да изразяват вижданията си за последните развития в европейската политика, която засяга интернет пространството. Уеб гигантът обяви, че Европейският блог за обществена политика ще има сходна роля като тази на американската версия. Целта е потребителите да се поставят в позиция, от която биха могли да взимат решения за обществената политика, ако блогът беше реалният живот.

Директорите в Гугъл, които отговарят за Европейската обществена политика и държавни дела Саймън Хемптън и Сюзън Пойнтър обясниха, че на страниците на блога ще могат да се разискват много и различни тематикати като ползите от отворения интернет, стандарти за отворен код, свободата на изразяване, иновациите, конкуренцията, информация за потребителите и потребителски избор, както и много неотложни политически теми от личната неприкосновеност, защитата на авторското право и запазените марки, регулиране на съдържанието и политиката за широколентов интернет достъп.

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ РАЗСЛЕДВА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИ ДАННИ В ИНТЕРАКТИВНИЯ КАНАЛ ЗА ЕВРОПЕЙСКИ ПОЛИТИКИ EU TUBE

Според официална статистика само за година и половина от пускането му от EU Tube са свалени над 14 млн. видеоклипове. Поради засиления интерес към канала Европейската комисия е разпоредела проверка по съхраняването и обработването на информацията. Говорителят на ЕК за комуникационната политика Джоузеф Хенън изказа мнение, че проблем може да възникне и с всички клипове на YouTube, качвани на официалния сайт на Комисията.

Засега Брюксел се въздържа от строги мерки, заяви Хенън като уточни, че вероятно като резултат от разговорите и разследването ще се стигне до ново споразумение с Гугъл или въвеждането на надпис, гарантиращ защитата на личните данни във всички клипове, свързани с евроканала. Не се изключва и възможността YouTube да бъде заменен с алтернативни сайтове като френския Daily Motion, който обаче е по-малко популярен.

Основният проблем с YouTube идва от различията в политиките на Гугъл и европейските институции по отношение на използването на уеб кукис (данни, съхранявани на компютрите на потребителите при влизането в интернет сайтове). Официалният сайт на ЕС използва така наречените session cookies, които съхраняват данни за потребителите само докато те използват интернет страницата. Гугъл обаче има доста по-различен подход при използването на кукис - данните за посетителите на сайтовете се съхраняват с месеци, с цел проучване на предпочитанията на потребителите. Според условията за ползване на YouTube тази информация в последствие се продава на рекламни компании.

От стартирането на EU Tube, Гугъл съхранява в базата си данни информация за всички посетители, като съставя личен профил за регистрираните на сайта и електронен профил за всички други. Еврокомисията е обезпокоена от този факт, тъй като Интернет страницата на ЕС има над 500

000 посетители на ден, които могат да бъдат идентифицирани от Гугъл, ако гледат някои от клиповете на EU Tube.

Главният съветник на Гугъл Питър Флайшър твърди, че компанията води твърда политика за защита на личните данни на потребителите си и Комисията може да им има доверие.

AVG ПУСКА НОВА ЗАЩИТА СРЕЩУ КРАЖБА НА ЛИЧНИ ДАННИ

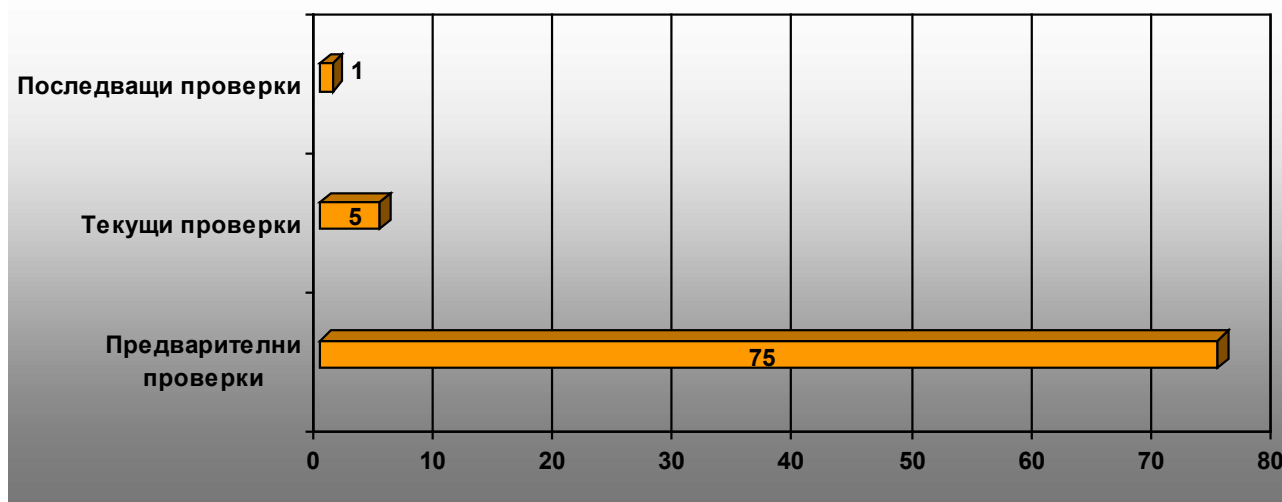
Днес престъпление номер едно в Интернет е кражбата на лични данни. Само за изминалата 2008 година почти десет милиона потребители са станали жертва на киберпрестъпление, според отчетът за измамите, свързани с лични данни за 2009 г. на Javelin Strategy & Research. За да помогне на потребителите да защитят личната си информация онлайн, AVG Technologies, разработчикът на един от водещите продукти за компютърна сигурност, представи AVG Identity Protection (IDP).

AVG Identity Protection дава на компютърните потребители допълнителен слой защита върху техния софтуер за сигурност. IDP специално се фокусира върху това да попречи на крадците да използват внимателно подготвяни атаки срещу определена група хора, за да откраднат пароли, подробности за банкови сметки, номера на кредитни карти, както и други дигитални ценности. Той използва технология, наречена поведенчески анализ, за да се увери, че всички стартирани програми на потребителския компютър работят по начина, по който трябва да го правят. Ако забележи нещо съмнително, което би могло да покаже опит за кражба на лични данни, той изключва тази дейност, като предотвратява всякакви възможни кражби. Модулът Active Safe-Surf на AVG повишава допълнително защитата на потребителите срещу непознати заплахи като анализира уеб страниците в реално време за скрити заплахи и експлойти - например файлове, които се изтеглят без знанието на потребителя. Технологията в IDP е комбинирана с пакета за домашно ползване на компанията AVG Internet Security, който осигурява цялостна защита за всички аспекти на онлайн живота на потребителите.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

За месец март и април 2009 г. са извършени общо 81 проверки на администратори на лични данни. Отново най-голям е броят на предварителните проверки по чл. 176 от ЗЗЛД, следвани от жалби и сигнали, подени от физически лица за нарушения на техни права по ЗЗЛД.

Извършени проверки на администратори на лични данни:

Предварителните проверки са предвидени като задължителен стадий от производството по регистрация по чл. 176 от ЗЗЛД на администраторите, преди тяхното вписване в специалния регистър на комисията. Резултатите от предварителните проверки на администратори на лични данни са: вписани - 73, издадени задължителни предписания - 1 и отказ от вписване - 1.

Текущи проверки се извършват по молба на заинтересовани лица, както и по инициатива на комисията въз основа на приет от нея месечен план за контролната дейност. За първите два месеца на 2009 г. са извършени 1 текуща проверка по молба на заинтересовани лица.

От заложените в Програма за извършване на текущи проверки по инициатива на КЗЛД за 2009 г. са приключили 4 проверки. Целта на проверките е спазват ли администраторите на лични данни разпоредбите на Закона за защита на личните данни. Проверени бяха Специализирана административна дирекция “Комуникационни и информационни системи” към МВР, Дирекция “Консулски отношения” към МВнР, Посолство на Република България в гр. Кишинев, Република Молдова и Генерално консулство на Република България в гр. Истанбул, Република Турция.

Последващи проверки се извършват за изпълнение на решение или на задължително предписание на комисията, както и по нейна инициатива след подаден сигнал, като за посочения период е извършена 1 проверка след подаден сигнал.

Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) се съставя от упълномощени служители на КЗЛД, при спазване разпоредбите на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). **Наказателните постановления** се издават от председателя на Комисията за защита на личните данни. Издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

За месец март и април 2009 г. Комисията е съставила 2 акта за установяване на административно нарушение.

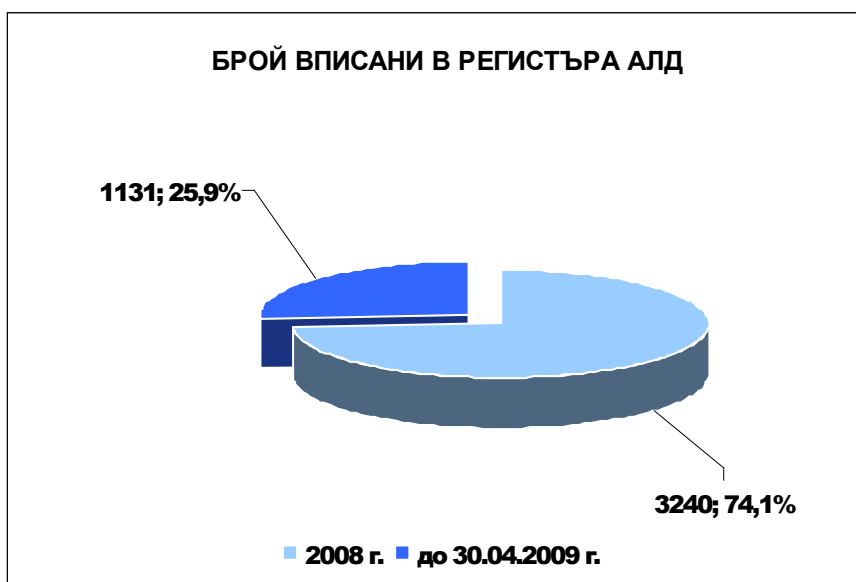
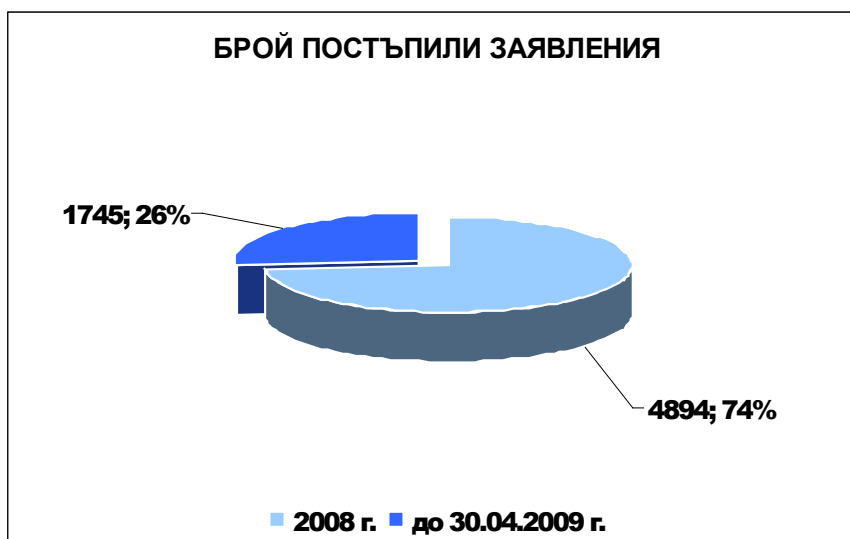
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ИНФОРМАЦИЯТА ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ”

От началото на годината до 30.04.2009 г. са получени 1745 броя нови заявления и документи за актуализация с цел вписване на администратори на лични данни (АЛД) в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, които са въведени в електронния регистър на Комисията по защита на личните данни (КЗЛД).

В регистъра на КЗЛД от началото на годината са вписани 1131 броя администратори на лични данни.

Във връзка с начина на регистрация на АЛД, справки за подадени документи, справки за вписване в регистъра на КЗЛД, за издаване на удостоверения и служебни бележки, в комисията са консултирани над 4460 клиенти, от които над 2000 в приемната и 2460 по телефони. В тази връзка са получени и 380 писма, по които е взето отношение и са изпратени отговори, включително и по електронен път.

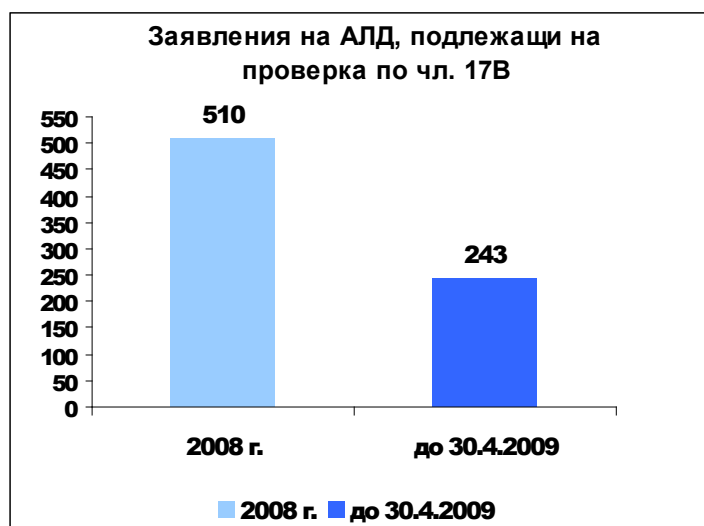
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 съгласно чл. 17б от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.).

За цялата 2008 г. подадените заявления в КЗЛД за регистрация като АЛД, подлежащи на проверка по чл. 17б са 510, а от началото на годината до 30.04.2009 г. – 243, като се акцентира на отрасъл здравеопазване и посредническа дейност за намиране и устройване на работа.

АЛД, които се предлагат на КЗЛД за проверка по чл. 17б от ЗЗЛД по отрасли

АЛД от отрасъл:	2008 г.	до 30.04.2009 г.
здравеопазване	287	178
образование	23	9
застраховане	12	8
съдилища	19	0
общинска администрация	44	4
посредническа дейност	45	10
други	80	34
Общо:	510	243

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ № 70/04.02.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 04.02.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж- 70/ 28.10.2008 г. от С.В.Н. срещу “БТК М.” ЕООД (В).

С решение от 15.01.2009 г. (Протокол № 2) комисията конституира като заинтересована страна “К- Т.Л.” ООД.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

С.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че “БТК М.” ЕООД с действията си нарушава разпоредбите на ЗЗЛД, излагайки следните факти:

На 27.10.2008 г. жалбоподателят представя в магазин от веригата “2be” сертификат от М. за преносимост на номер с желание да сключи договор с В. Едно от изискванията за сключване на договор с посочения мобилен оператор е клиентът да предостави копие от документа си за самоличност. След направения отказ за предоставяне на копие от личната си карта от страна на С.Н., служителят в магазина отказва да сключи договор за предоставяне на съответната услуга, като за целта съставя мотивирана декларация, която е приложена към жалбата.

Жалбоподателят счита, че действията на В. нарушават задължителното предписание на комисията № 1211/17.04.2008 г., както и решение 38/16.07.2008 г.

На 05.11.2008 г. (Протокол № 34) КЗЛД решава преди да се произнесе по допустимостта на жалбата, с оглед изясняването на фактичката и правна обстановка, да бъдат изискани становища от съответните мобилни оператори и договора за преносимост на номерата.

От страна на БТК Мобайл ЕООД представят писмено становище с наш рег. № към Ж - 70/08/19.11.2008 г., в което се изразява принципното несъгласие на дружеството със Задължителното предписание, дадено от КЗЛД на мобилните оператори по повод снемане на копие от документа за самоличност при установяване на договорни отношения с клиентите им. Към становището се прилага и установената процедура за преносимост на мобилни номера между “М.” ЕАД, “К.Б.М.” ЕАД и “БТК М.” ЕАД.

Съгласно приетата на 25.02.2008 г. процедура за преносимост на номер, договорена между “М.” ЕАД, “К.Б.М.” ЕАД и “БТК М.” ЕООД, абонатът/потребителят, който желае да ползва услугите на друг мобилен оператор, трябва да подаде писмено заявление до даряващата мрежа. Даряващият доставчик издава удостоверение за съгласие за преносимост на номера, което е на хартиен носител или под формата на електронен документ и има валидност 30 дни. В Удостоверението за съгласие фигурира уникален идентификационен номер, съдържащ информация за издаващия доставчик, дата и срок на валидност на удостоверението, като за абонатите - физически лица се отразяват трите имена и номерът - обект на искането за пренасяне. Абонатът може да подава заявление до приемащия доставчик за пренасяне на номера в рамките на установения 30 дневен срок от издаването на удостоверението за съгласие за пренос от даряващия доставчик. Приемащият доставчик задържа удостоверението за съгласие от даряващия доставчик, след което отношенията с абоната се уреждат съгласно Общи условия за взаимоотношения с клиентите на приемащия доставчик. И тъй като изискването за представяне на копие от документа за самоличност на клиента е част от Общите условия на “БТК М.” ЕООД за сключване на индивидуален договор за предоставяне на съответна мобилна услуга, неспазването му води до отказ от страна на дружеството за установяване на договорни отношения с жалбоподателя /гл. III, т. 3.5 от Процедурата за преносимост на мобилни номера/.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти

от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е подадена в срок, при наличие на правен интерес, от надлежна страна, поради което е обявена за процесуално допустима с решение от 15.01.2009 г. (Протокол № 2).

Разгледана по същество, Комисията счита жалбата за основателна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице С.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу считаната от него като порочна практика на прекомерно събиране на лични данни на физическите лица от страна на "БТК М." ЕООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Обработването на личните данни от страна на "БТК М." ЕООД във връзка с установяването на договорни отношения с клиентите, трябва да бъде съобразено с разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 1-3 и чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

"БТК М." ЕООД е търговско дружество, предоставящо на абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги чрез далекосъобщителна подвижна клетъчна мрежа на БТК М. по стандарт GSM на територията на Република България. За целта всеки абонат трябва да се запознае с Общите условия за ползване на услугите на дружеството /наричани за краткост Общите условия/, да изрази съгласието си с тях, което трябва да бъде потвърдено чрез подписване на индивидуален договор.

В чл. 10, т. 1 от Общите условия на "БТК М." ЕООД е указано, че при сключване на индивидуален договор абонатът се идентифицира с валиден документ за самоличност, с вписан постоянен адрес на територията на Република България. Идентификацията на лицата в случая не следва да се отъждествява с необходимостта от ксерокопиране на документа за самоличност, в който съществуващата информация надхвърля изискванията на конкретната цел, а именно- установяването на договорни отношения.

Съгласно чл. 20а от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили. В ЗЗД е установена свобода за сключване на правни сделки, което се изразява във възможността на страните да решат сами дали, кога и при какво съдържание и условия ще сключат един договор, стига да са спазени изискванията на чл. 9 от ЗЗД, за липсата на противоречие на договора с повелителните норми на закона и с добрите нрави. Така установената нормативно свобода на договаряне касае обема и вида на правата и задълженията на страните, произтичащи от естеството на правната сделка, но не и по отношение на идентификацията на договарящите страни, която се явява задължителен реквизит в случаите, при които сделката има формален характер.

В чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД законодателят дефинира качеството администратор на лични данни по отношение на физическите лица, юридическите лица, органи на държавната власт и тези на местно самоуправление, като предоставя възможността те сами да определят целите и средствата за обработване на лични данни. Така предоставената свобода на преценка не е абсолютна и следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност при обработване на личните данни.

Основателни са възраженията на жалбоподателя, че личните данни на физическите лица се обработват неправомерно, тъй като в Общите условия не е дадена информацията относно изискването за ксерокопиране на документа за самоличност, а нейното включване като допълнителна клауза в индивидуалния договор представлява съгласно гореизложените доводи нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, тъй като копирането на личните карти не може да се постави в пряка връзка с предоставянето на електронни съобщителни услуги. За сключването на договор за предоставяне на електронни съобщителни услуги не са необходими всички лични данни, съдържащи се в личната карта, като цвят на

очите, ръст, отличителни белези и др. В тази връзка може да се заключи, че обработването на всички лични данни, съдържащи се в личните карти надхвърля определените цели – сключване на договор и събираните по този начин лични данни не са съотносими с целите, за които се обработват.

Комисията не приема изразените доводи в становището на “БТК М.” ЕООД относно превантивния характер на дейността по ксерокопиране на документа за самоличност на клиентите си с оглед предотвратяването на евентуални злоупотреби със загубени или откраднати документи за самоличност, тъй като в последния случай се касае за деяния, които се преследват по друг законово установен ред.

С оглед гореизложеното, Комисията счита, че ксерокопирането на документа за самоличност на физическите лица от страна на “БТК М.” ЕООД с цел установяване на договорни отношения с тях представлява незаконосъобразно обработване на личните им данни, в нарушение на разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, поради което

РЕШИ:

I. Уважава жалба с рег. № Ж - 70/ 28.10.2008 г. от С.В.Н. срещу “БТК М.” ЕООД.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни “БТК М.” ЕООД. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 77/04.02.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав с председател: Венета Шопова и членове: Крастимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 4.02.2009 г. разглежда по същество жалба, рег. № Ж - 77/25.11.2008 г. от А.Х.Б. срещу “Т.” АД.

А.Х.Б. сезира Комисията с твърдения, че през месец август изтекъл двугодишния срок на разплащателната му карта, издадена от “Т.” ООД. Служител от пощата в гр. Г.О. се свързал с него по телефона да си получи на място уведомително писмо от “Т.” ООД, във връзка с продължаване срока на действие на картата. Жалбоподателят твърди, че на 17.10.2008 г. се явил в пощата на посоченото място, където му връчили срещу подпис очакваното от “Т.” ООД писмо, в плик от който се виждат личните му данни: трите му имена, адрес, номер на личната му карта и единен граждански номер и адрес. А.Х.Б. счита, че по този начин данните му стават достояние на широк кръг от лица. В плика се намирала новата му разплащателна карта.

След обявяване на жалбата за допустима на заседание, проведено на 15.01.2009 г., Комисията за защита на личните данни взема решение да се изискат от “Т.” АД, като допълнителни доказателства към административната преписка: общите условия за сключване на договори за издаване на разплащателна карта, както и договора на дружеството с “Б.П.” ЕАД и да се поиска изразяване на становище от администратора на лични данни - “Т.” АД.

От жалбоподателя е изискан оригиналният пощенски плик и допълнителни доказателства, съгласно чл. 19, ал. 5 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и ней-

ната администрация.

На заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 4.02.2009 г. жалбоподателят не се явява, не изпраща представител. За "Т." АД се явява адвокат П.Р. с пълномощно за производството пред Комисията за защита на личните данни по жалбата, който представя писмено становище, съгласно което:

Личните данни на физическите лица, желаещи да ползват разплащателна карта Т. се предоставят от самите тях чрез вписването им в Заявление за издаване на кредитна карта Т. Заявлението се подава до дружеството, издател на картите - "Т.Ф.С." ЕАД, на гърба, на което е отпечатан Договор за предоставяне на кредит Т. на физическото лице, неразделна част от който са и Общите условия на издателя. Кореспонденцията, свързана с получаването и ползването от физическото лице кредит се води "Т." АД и в тази връзка писмата, изпращани до ползватели на кредитни карти Т. се обработват от "Т." АД.

В Договора за предоставяне на кредит се съдържа клауза - изявление: "Лицето- кредитополучател дава съгласие издателят да предоставя личните му данни на трети лица единствено във връзка с изпълнението на договора. Кредитополучателят е информиран относно обстоятелствата по чл. 19 от ЗЗЛД."

Комисията приема разглежданата жалба за основателна:

В разглеждания случай, "Т." АД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Дружеството е подало Заявление за регистрация в КЗЛД и също е получило идентификационен номер на администратор на лични данни.

Предаването в пощенските станции на пратки, съдържащи кредитни карти на клиенти на "Т." АД се извършва съгласно Технология за услуги, предоставяни от "Б.П." ЕАД на клиенти на "Т." АД /Приложение № 1 към Договор № 1421 от 22.05.2006 г., сключен между "Т." АД и "Б.П." ЕАД/. Съгласно т. 2. 1. от Приложение № 1 към договора "Т. подготвя пратка за всеки клиент в плик с прозорче, в адресното поле на който присъства информация за: № на опис, трите имена на получателя, ЕГН, пощенски код на ПС за получаване, име на населено място. В пощенския плик се слага друг плик с кредитната карта, който не се отваря от пощенския служител и се предава лично на клиента".

Съгласно т. 2. 2. "Т. опакова в отделна пратка пликовете с кредитните карти за всяка конкретна пощенска станция. Пратката съдържа и придружителен опис в три екземпляра, подготвен от "Т." АД. Описът, Приложение 1.3. съдържа следните реквизити: № опис, пореден №, трите имена, ЕГН и № на личната карта на получателя, дата на предаване."

Съгласно § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, "Обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В случая е налице обработване на личните данни на жалбоподателя от администратора "Т." АД, което първоначално е извършено чрез законосъобразно събиране на личните данни на картополучателя.

Видно от представеното от жалбоподателя копие на пощенски плик, в прозорчето предназначено за имена и адрес се съдържат следните лични данни: собствено, бащино, фамилно име и единен граждански номер, както и номера на личната карта на жалбоподателя.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона за защита на личните данни, личните данни трябва да бъдат съотносими, свързани с целта, за която се обработват и ненадхвърлящи тази цел.

Комисията за защита на личните данни приема, че при обработването на горепосочените данни в процеса на опаковането на кредитните карти администраторът "Т." АД нарушава принципа за пропорционалност на обработените лични данни с целта, за която те се обработват, като целта на обработването се надхвърля с изписването на номера на личната карта на жалбоподателя А.Х.Б.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба, рег. № Ж - 77/25.11.2008 г. от А.Х.Б. срещу “Т.” АД.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни налага административно наказание на администратора на лични данни за извършено нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 7/25.02.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 25.02.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж- 7/ 26.01.2009 г. от Т.К.Б. срещу Министерски съвет.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнителни доказателства за целите на административното производство по жалбата.

Т.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че неговите лични данни се обработват незаконосъобразно от Министерски съвет в нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД и Закона за концесиите, излагайки следните факти:

Представляваното от жалбоподателя дружество “Р.Г.П.” ЕООД има сключен концесионен договор с Община П. Съгласно Закона за концесиите, досието на предоставената концесия е в публичния архив към Националния концесионен регистър, поддържан от Министерски съвет, в който се вписват данните за всички концесии. В партидата на жалбоподателя № О-00540 са вписани данните за концесията, определени в чл. 97 от Закона за концесиите, в това число и решението за определяне на концесионер. В решението за определяне на концесионер № 459 от 17.11.2004 г. на Общински съвет – П., освен необходимите данни за индивидуализация на представляваното от жалбоподателя дружество е посочен и неговия единен граждански номер. Т.Б. сочи, че изискването за публикуването на ЕГН на представляващия дружеството концесионер не е залегнало в разпоредбите на Закона за концесиите и счита, че по този начин се създават предпоставки за неправомерно събиране и обработване на неговите лични данни, тъй като Националният концесионен регистър е публичен и до него се осигурява достъп чрез Интернет.

Жалбоподателят моли комисията да упражни правомощията си като разпреди заличаването на неговото ЕГН от Националния концесионен регистър.

Към жалбата се прилага разпечатка от интернет страницата на Националния концесионен регистър от 23.01.2009 г. с Решение за определяне на концесионер № 459 от 17.11.2004 г. на Общински съвет - П.

От отдел “Жалби” е извършена служебна проверка в Националния концесионен регистър, като е направена разпечатка на 27.01.2009 г., от която е видно, че Решението за определяне на концесионер

№ 459 от 17.11.2004 г. на Общинския съвет – П. е публикувано в цялост и в него се съдържа ЕГН на жалбоподателя.

С писмо, изх. № И - 486/10.02.2009 г. е изискано писмено становище 7-дневен срок от Министерския съвет, в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Получен е отговор от МС - писмо, вх. № към Ж - 7/09/19.02.2009 г., в който са представени доводи за неоснователност на жалбата.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е подадена в срок, при наличие на правен интерес, от надлежна страна, поради което е обявена за процесуално допустима с решение от 04.02.2009 г. (Протокол № 5).

Разгледана по същество, Комисията счита жалбата за неоснователна.

ЗЗЛД урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по ЗЗЛД.

В качеството си на физическо лице Т.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу считаното от него за неправомерно обработване на личните му данни от страна Министерски съвет - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, във връзка с правомощията му по поддържане на Националния концесионен регистър.

Националният концесионен регистър се поддържа от Министерски съвет по силата на чл. 96, ал. 1 от Закона за концесиите /ЗК/.

Съгласно чл. 97, ал. 1, т. 3 от ЗК в партидата на всяка концесия се включват:

- решението за откриване на процедурата за предоставяне на концесия;
- решението за определяне на концесионер;
- всички следващи решение за предоставената концесия.

Към момента на откриване на Партида № 00540 за концесия на Т.К.Б. е действала разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗК /отм., ДВ бр. 36 от 2006 г./, като съгласно т. 3, партидата на всяка концесия е следвало да съдържа “решението на общинския съвет по чл. 71, ал. 1, т. 1 от Закона за общинската собственост, както и всички следващи решения на общинския съвет по отношение на предоставената концесия”. На основание на тази разпоредба в Партида № 00540 са включени Решение на Общински съвет П., № 158 от 28.04.2005 г. за откриване на процедурата за предоставяне на концесия и Решение на Общински съвет П., № 459 от 17.11.2004 г. за определяне на концесионер.

След влизане в сила на действащата разпоредба на чл. 97, ал. 1, т. 3 от ЗК, която по същество е аналогична на отменената разпоредба на чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗК, Министерския съвет, в качеството му на администратор на лични данни, който поддържа Националния концесионен регистър не е имал правно основание да извърши промяна в Партида № 00540. И двете разпоредби имат императивен характер и МС няма право да прави каквито и да било корекции в решенията на органите на местното самоуправление. Той е задължен да ги включи в партидата на съответната концесия.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Това е един от основните принципи за обработване на лични данни, който видно от посочените по-горе разпоредби не е нарушен от МС, за който обработването е допустимо на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от същия закон, тъй като е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, а именно- посочените по-горе разпоредби от Закона за концесиите.

С оглед на гореизложеното, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 2, ал. 2,

т. 1 и т. 2 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж- 7/ 26.10.2009 г. от Т.К.Б. срещу Министерски съвет.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 9/04.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Кр. Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 04.03.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разгледа жалба с вх. № Ж - 9/02.02.2009 г. от В.Х.Ч. срещу ЕТ“ИНС- Д.В.”- гр. С. по повод постъпила молба от страните за прекратяване на административното производство по жалбата.

Жалбоподателката В.Ч. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че ЕТ“ИНС- Д.В.” обработва личните й данни в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

От години наред жалбоподателката обитава общинско жилище и живее главно от социални помощи. Страда от множество заболявания, поради което е почти инвалидизирана. В началото на годината е била посетена от служител от социалните грижи, като я уведомява, че има отпуснати средства за парно отопление. След няколко дни получава телефонно обаждане от Социално подпомагане, откъдето я уведомяват, че са получили от данъчните служби декларация. От декларацията е видно, че г-жа Ч. е работила в някаква фирма, от която е получила 3000 лв. и дължи данък.

Жалбоподателката твърди, че не е чувала за подобна фирма, че физическото й състояние не позволява да работи, че не е давала съгласие, нито пълномощно на трето лице за използване на личните й данни от ЕТ“ИНС- Д.В.”.

По случая жалбоподателката сезира прокуратурата, но тъй като до момента няма отговор, моли КЗЛД да съдейства на прокуратурата за по - бързо решаване на проблема й, тъй като се опасява, че от страна на община “Т.” могат да я лишат от жилището, което обитава, поради неплатени сметки.

Към жалбата се прилагат копия от годишна данъчна декларация № 2210Т808/26.04.08 г. и Експертно решение № 1323 на ТЕЛК.

За изясняване на фактическата и правна обстановка по случая, с Решение от редовно проведено заседание на 11.02.2009 г. (Протокол № 6), комисията изисква становища и представяне на писмени доказателства от ЕТ“ИНС- Д.В.”, НОИ, НАП и ТП на НАП- район “Т.”, за което жалбоподателката е уведомена с писмо изх. № И- 576/16.02.2009 г.

В хода на административното производство по жалбата, на 24.02.2009 г. в деловодството на комисията е депозирано писмо с вх. № към Ж - 9/ 09 г./ 24.02.2009 г., с което ЕТ“ИНС- Д.В.” заявява, че след изясняване на обстоятелствата по случая г-жа Ч. оттегля претенциите си срещу дружеството и като доказателство прилага нейна собственоръчно написана молба до комисията за прекратяване

на производството по жалбата.

С оглед гореизложеното, и на основание чл. 56, ал. 1 от АПК Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № . № Ж- 9/02.02.2009 г. от В.Х.Ч. срещу ЕТ“ИНС- Д.В.”- гр. С.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 13/04.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 04.03.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 13/05.02.2009 г. от И.Д.Ш. срещу С.К.

На 05.02.2009 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба от И.Ш., в която жалбоподателят твърди, че г-н С.К. в качеството му на домоуправител разполага с информация относно живущите във входа - три имена, ЕГН, семейно положение, месторабота, телефонни номера. Последният продава жилището си и се установява да живее в кв. С., но според твърденията на И.Д. продължава да бъде домоуправител, както и “упълномощено лице” на “Топлофикация П.” АД, поради което съхранява личните данни на живущите във входа. Г-н Ш. твърди, че е свидетел на това как г-н К. “разнася папките с данните, Домовата книга и различни списъци съдържащи лични данни в полиетиленови торбички”. Жалбоподателят изразява безпокойство за евентуални злоупотреби със съхраняваните личните данни от страна на К., аргументирайки го с неговите нерегламентирани контакти.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 30 от Правилника за дейността на комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. В т. 3 от същия е постановено изискването за предоставяне на друга информация или документи, предвидени в закон. Съгласно т. 4 от същата разпоредба искането трябва да съдържа дата и подпис. В случая твърденията на г-н И.Ш. не са подкрепени с никакви писмени доказателства, жалбата не е подписана, поради което е нередовна.

С писмо изх. № И - 529/11.02.2009 г. на жалбоподателя са дадени указания в 3-дневен срок да представи допълнително информация, с която да бъдат отстранени нередовностите в жалбата.

Съгласно чл. 30, ал. 2 от ПДКЗЛДНА жалбоподателят е уведомен, че непредставянето на горепосочената информация в срок води до прекратяване на производството по жалбата.

Видно от обратната разписка на писмо изх. № И - 529/11.02.2009 г. на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за нередовностите на жалбата на 19.02.2009 г., която дата се счита за начало на 3-дневния срок за представяне на информацията. Срокът е преклузивен и за негова крайна дата се счита

23.02.2009 г. В рамките на указания срок жалбоподателят не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж - 13/05.02.2009 г. от И.Д.Ш. срещу С.К.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 17/04.03.2009 г.

Комисията за защита на личните в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 04.03.2009 г., на основание чл. 10, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разглежда по допустимост жалба с вх. № Ж - 17/16.02.2009 г. от О.Д.Т. срещу Д.В.Т.

О.Д.Т. сезира на основание чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни за извършено нарушение на закона. В жалбата се твърди, че до него е изпратена нотариална покана от Д.В.Т. чрез нотариус Я.Т., с район на действие – Районен съд Б., с която жалбоподателят се приканва в 7-дневен срок да върне на г-н Т. сума, в размер на 63 000 лева, погрешно преведена вследствие “техническа грешка”. Към жалбата са приложени копия на нотариалната покана и платежно нареждане, с което е извършено превеждане на посочената сума по банкова сметка на О.Т. в ТБ “Т.Б.” АД – клон Б. Жалбоподателят твърди, а видно и от нотариалната покана, между тях няма облигационни отношения. Г-н Т. не е предоставял личните си данни на Д.Т., а такива се съдържат в нотариалната покана и във вноската бележка, а именно: трите имена, ЕГН и лична банкова сметка.

Жалбоподателят посочва, че съгласно чл. 3 от Наредба № 3/29.09.2005 г. за паричните преводи и платежни системи, уреждащ формата и съдържанието на платежното нареждане, наредителят трябва да посочи банковата сметка (IBAN) на лицето, на което следва да бъде приведена сумата, а според твърденията му не е предоставял банковата си сметка и не му е известен начинът, по който г-н Т. се е снабдил с нея.

Жалбоподателят смята, че е налице грубо нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД и моли Комисията съгласно законовите си правомощия да извърши проверка по случая, с цел да се установят участниците, предоставили личните му данни, начинът, по който е станал достъпът до тях, както и да бъде наложена съответна санкция.

Жалба с вх. № Ж-17/16.02.2009 г. от О.Д.Т. се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на фи-

зическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при незаконосъобразно обработване на техните лични данни от лица, имащи качество администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от същия закон, съгласно който администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

В конкретния случай жалбата е подадена от физическо лице, в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, но от приложените документи, както и от твърденията, които се съдържат в жалбата е видно, че те не представляват нарушения на ЗЗЛД, които да са извършени от администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от закона, поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

От друга страна, съгласно чл. 1, ал. 7 от ЗЗЛД приложението на закона се изключва в случаите на обработване на лични данни от физически лица, извършвано за техни лични или домашни дейности, а в случая от жалбата и от приложените към нея доказателства е видно, че е подадена срещу физическо лице.

С оглед на изложеното, поради невъзможността да се конституира надлежна ответна страна – администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 1 от АПК, на основание чл. 1, ал. 7 и във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба,
рег. № Ж - 17/16.02.2009 г. от О.Д.Т. срещу Д.В.Т.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Кр. Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/**

РЕШЕНИЕ

№ 76/04.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 04.03.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж - 76/21.11.2008 г. от М.Д.Д. срещу Столична община - Район "П."

Като заинтересована страна за разглеждане на жалбата по същество е уведомена Столична община.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество - не се явяват, не изпращат процесуални представители, не ангажират допълнително доказателства за целите на административното производство по жалбата.

Жалбоподателката М.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че администрацията на Столична община - Район "П." нарушава нейните права по Закона за защита на личните данни, като отказва достъп до личните данни на детето ѝ, излагайки следните факти:

На 30.10.2008 г. жалбоподателката отправя искане до кмета на район "П." на Столична община за предоставяне на копия от документи, пряко касаещи непълнолетната ѝ дъщеря, макар съдържанието им да ѝ е известно. Заявлението е заведено под вх. № 9400-2213/ 05.11.2008 г. В отговор получава отказ за достъп до данните с мотива, че исканите от нея документи са само за служебно ползване.

М.Д. твърди, че исканите от нея документи се отнасят до производство пред местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни, приключило с издаване на индивидуален административен акт с адресат дъщеря ѝ, както и че са ѝ необходими в помощ на доказателствата за системно нарушаване правата на децата ѝ в Националната природо-математическа гимназия.

Жалбоподателката иска от КЗЛД да санкционира администрацията на Столична община - Район "П.", както и да издаде задължително предписание към институцията за предоставяне на исканите от нея документи.

С Решение от 03.12.2008 г. (Протокол № 38) КЗЛД изисква становище по жалбата от Столична община и от Район "П."

С писмо вх. № към Ж - 76/08/30.12.2008 г. от Столична община уведомяват комисията, че не следва да бъде конституирана като страна по жалбата като се позовават на разпоредбата на чл. 6, ал. 2, изр. 2 от Закона за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните, по смисъла на която кметът на район "П." се явява и председател на местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните, и в това си качество в рамките на неговите правомощия той следва да разпoredи предоставянето на документи /респ. отказването им/ при поискване.

На 09.02.2009 г., на основание Решение на КЗЛД от 04.02.2009 г. и Заповед № РД - 10/ 05.02.2009 г. на председателя на КЗЛД, е извършена проверка в Местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните към район "П." - Столична община, резултатите от която са отразени в Констативен акт с рег. № към Ж - 76/08 г./09.02.2009 г.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е подадена в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна, при наличието на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение от 18.02.2009 г. (Протокол № 7).

Разгледана по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице и като законен представител на дъщеря си, М.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерния отказ за достъп до личните данни на детето ѝ от страна на Столична община - Район "П." в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

Упражнявайки правата си за достъп до лични данни по реда на глава V от ЗЗЛД, жалбоподателката депозира писмено заявление до Столична община - Район "П." с искане да ѝ бъдат предоставени копия от сигнала от НПМГ, по повод на който е образувано възпитателно дело № 1/2008 г. от местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни /МКБППМН/ срещу дъщеря ѝ Б.А., както и протокола от заседанието на МКБППМН от 09.05.2008 г. по същото дело.

Правото на жалбоподателката да иска достъп до личните данни на дъщеря ѝ под форма и начин по нейна преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му. Разпоредбата на чл. 34 от ЗЗЛД определя хипотезите, при които отказът може да бъде отказан или ограничен, а именно - ако личните данни не съществуват, ако от предоставянето на достъпа би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон или ако предоставянето на достъп до личните данни е забранено със закон.

Отказът на Столична община - Район "П." да предостави на М.Д. копия от исканите от нея документи с аргумента, че последните били за "служебно ползване" не се споделя от комисията. Случаят не касае хипотеза за искане за достъп по реда на Закона за достъп до обществената информация /ЗДОИ/, който не се прилага за достъпа до лични данни- чл. 2, ал. 4 от същия закон.

Имайки в предвид гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и т. 7 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 26, ал. 2 от закона

РЕШИ :

I. Уважава жалбата с рег. Ж - 76/21.11.2008 г. от М.Д.Д. срещу Столична община - Район "П.".

II. Задължава администратора на лични данни Столична община - Район "П." в 3-дневен срок от съобщаване на настоящото решение да предостави на М.Д. по реда на чл. 26 , ал. 2 от ЗЗЛД копие на сигнала от НПМГ, по повод на който е образувано възпитателно дело № 1/2008 г. от МКБППМН срещу дъщеря ѝ Б.А., както и копие на протокола от заседанието на същата комисия от 09.05.2008 г. по същото дело, като в посочените документи бъдат заличени личните данни на трети лица.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

**Кр. Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/**

РЕШЕНИЕ

№ 5/8 от 19.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав с председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на открито заседание, проведено на 4.03.2009 г. и на 19.03.2009 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж - 5/21.01.2009 г. от Д.Д.Б. и жалба, рег. № Ж- 8/2.02.2009 г. от Д.Д.Б. срещу "А.П." ООД, обединени за разглеждане в едно производство на основание чл. 32 от Административно-процесуалния кодекс.

Жалбоподателите сезират Комисията с твърдения, че на 13 ноември 2008 г. във в. вестник "З.Н.", издание на "А.П." ООД, с управител К.К. е публикуван редакционен материал, в който са посочени единните им граждански номера, точния им домашен адрес и техните подписи.

Жалбоподателите считат, че е извършено нарушение на Закона за защита на личните данни. Искат от КЗЛД да назначи проверка в редакцията на вестник "З.Н.", гр. В. и да бъде наложено ад-

министративно наказание на “А.П.” ООД, гр. В. Прилагат копие от публикация във вестник “З.Н.” от 13-17 ноември 2008 г., брой 51.

КЗЛД на заседание от 11 февруари 2009 г. обявява жалба, рег. № 5/2009 г. за допустима и взема решение да се изиска становище по жалбата от „А.П.” ООД, както и да се предоставят всички относими доказателства по случая.

С писмо, изх. № И-572/16.02.2009 г. до Д.Д.Б. и писмо, изх. № И-574/16.02.2009 г. до Д.Д.Б., жалбоподателите са уведомени за датата на заседанието на КЗЛД за разглеждане на жалбите по същество.

С писмо, изх. № И - 573/16.02.2009 г. и изх. № И - 575/16.02.2009 г. до управителя на “А.П.” ООД Г.Е. е изискано да изрази становище по жалбата. Към 26.02.2009 г. в КЗЛД не е постъпила исканата информация.

На заседание за разглеждане на жалбите по същество на 4.03.2009 г. се явяват жалбоподателите Д.Д.Б. и Д.Д.Б. Администраторът “А.П.” ООД се представлява от адвокат Х.Г.П. С оглед на факта, че жалба, рег. № Ж - 8/2.02.2009 г. на КЗЛД от Д.Д.Б. срещу “А.П.” ООД и жалба, рег. № Ж - 5/21.01.2009 г. на КЗЛД от Д.Д.Б., са с еднакъв предмет и са срещу един и същи администратор на лични данни, на основание чл. 32 от Административно-процесуалния кодекс Комисията за защита на личните данни обединява производството по тях.

Д.Д.Б. изразява становище, че публикуването на неговите адрес, единен граждански номер и подпис е нарушение на ЗЗЛД и иска да бъде санкциониран администратора на лични данни.

Д.Д.Б. поддържа жалбата и счита че е основателна.

Адвокат П. изразява становище, че публикуваните протоколи са сканирани копия, взети от сайта на Агенцията по вписванията - Търговския регистър, който е публичен. Данните са обработени и публикувани във вестника правомерно, без да са нарушени законните интереси на жалбоподателите за целите на журналистическата дейност съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД. Иска жалбите да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

Комисията прие разглежданите жалби за неоснователни:

В разглеждания случай, администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД е “А.П.” ООД.

От публикацията в бр. 51 на вестник “З.Н.” от 13-17 ноември 2008 г. е видно, че в нея се съдържа факсимиле от Протокол, в който фигурират следните лични данни на физическите лица, в качеството им на съдружници в “К.Н.” ООД – Д.Д.Б. и Д.Д.Б. с техните собствено, бащино и фамилно име, единен граждански номер, адрес и подпис.

По смисъла на § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, “Обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В разглеждания случай е налице обработване на лични данни на жалбоподателите. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването е допустимо само при наличие на поне едно от изрично изброени условия. Жалбоподателите твърдят, че не са дали съгласие за публикуване на личните им данни.

От публикуваната информация, по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са: имената и единния граждански номер, адрес и подпис на жалбоподателите. Публикуването във вестника на горепосочените лични данни, в случая от администратора на лични данни “А.П.” ООД не представлява нарушение с оглед разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, тъй като се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, не нарушава правото на личен живот на жалбоподателите Д.Д.Б. и Д.Д.Б. и е допустимо.

Останалите данни, като наименование на дружеството - “К.Н.” ООД, не представляват лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и са част от Търговския регистър, който съгласно чл. 11, ал. 1 от Закона за търговския регистър /ЗТР/ е публичен. Всеки има право на свободен и безплатен достъп до него и до електронния образ на документите, въз основа на които са извършени

вписванията, заличаванията и обявяванията, както и до електронния образ на фирмените дела на пререгистрираните търговци (чл. 11, ал. 1 от ЗТР) и в този смисъл има и достъп до личните данни на жалбоподателите.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба, рег. № Ж - 5/21.01.2009 г. от Д.Д.Б. и жалба, рег. № Ж- 8/2.02.2009 г. от Д.Д.Б. срещу "А.П." ООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ 14/19.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав с председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на открито заседание, проведено на 19.03.2009 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж - 14/5.02.2009 г. от А.С.Г. срещу Издателска къща "Б." ООД, гр. В.Т., като администратор на лични данни.

Жалбоподателката сезира Комисията с твърдения, че в брой 13 от 2009 г. на вестник "Б." е публикувана статия без нейно знание и съгласие, която е насочена срещу нея. Г. посочва, че в статията се съдържат трите ѝ имена, точния ѝ адрес и религиозна ѝ принадлежност.

Моли Комисията за защита на личните данни за съдействие.

Към жалбата е приложено копие от публикацията.

С писма, рег. № И - 675/27.02.2009 г. и рег. № И - 676/27.02.2009 г. на КЗЛД, съгласно нейно решение от 25.02.2009 г., страните са уведомени за разглеждането на жалбата по същество.

Постъпило е становище от управителя на Издателска къща "Б." ООД, гр. В.Т., изх. № 110/17.03.2009 г., съгласно което случаят с А.Г. представлява голям обществен интерес с оглед същността му и ангажираността на множество разследващи органи, извършващи проверки по темата. Областният всекидневник "Б." не е единствената медия, която информира за множеството дела на Г., някои от които са насочени срещу нейни близки роднини и децата ѝ. Г-жа Г. протестира срещу публикувания адрес на апартамента на баща ѝ, но същият бил съсобствен имот и публикуването станало не без съгласието на останалите съсобственици.

В становището се твърди, че сектите и различните религиозни общества, към които принадлежи жалбоподателката, са допринесли за отнемането на родителските права на А.Г.

Считат жалбата за неоснователна, позовавайки се на това, че жалбоподателката сама била попълнила медицински документи, в които е посочила личните си данни.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество на 19.03.2009 г. страните са редовно уведомени. А.Г. се явява лично, представлявана от адвокат Г. За администратора "И.К. Б." ООД, гр. В.Т. не се явява представител.

Жалбоподателката твърди, че всички документи, с които вестник "Б." разполага са предоставени от нейния брат. Г-жа Г. настоява за налагане на административно наказание на администратора на лични данни, публично извинение във вестника и претендира обезщетение за вреди.

Комисията приема разглежданата жалба за частично основателна:

В разглеждания случай, администратор на лични данни, съгласно чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД е "И.К.

Б.” ООД, гр. В.Т.

Дружеството е подало Заявление в КЗЛД, вх. № 3-1007071/1.12.2003 г. Заявени са три регистра: регистър на контрагентите; регистър на подадените уведомления за сключване, изменение или прекратяване на трудовите договори и регистър на трудовите договори. КЗЛД е издала Удостоверение № 0014464/10.11.2005 г. на “И.К. Б.” ООД за вписването му в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри.

В статията със заглавие “Сектантка разпродава имоти...”, братът на жалбоподателката разказва, че заради сектата тя изоставила семейството си и се опитвала да продаде апартамента на баща си. Религиозната общност била против християнското семейство, поради което жалбоподателката прекъснала всякакви контакти с близките си.

От приложената статия във вестник “Б.”, е видно, че в нея са публикувани следните лични данни на жалбоподателката: 1. от групата на физическата идентичност - собствено и фамилно име, както и адрес на бащиния ѝ апартамент, в който тя живее; 2. от групата на чувствителните лични данни - принадлежност към религиозната общност “С. на Й.”.

Разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, въвежда забрана за обработване на лични данни, които разкриват политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели.

Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД, обработването на лични данни е допустимо и в случаите, когато то се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото това обработване не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят данните.

В разглеждания случай, публикуването на данните относно религиозната принадлежност на жалбоподателката е в противоречие със забраната по чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

С оглед нарушаване на императивната забрана на чл. 5, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД от страна на администратора на лични данни, Комисията приема разглежданата жалба за **основателна в частта**, отнасяща се до публикуването на чувствителни лични данни за жалбоподателката **и неоснователна** в останалата ѝ част.

Комисията за защита на личните данни няма правомощие за присъждане на парично обезщетение за вреди, претърпени от страна на жалбоподателката, които се присъждат по съдебен ред.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба, рег. № Ж - 14/5.02.2009 г. от А.С.Г. срещу ИК “Б.” ООД, гр. В.Т., като администратор на лични данни, **в частта**, отнасяща се до публикуването на чувствителни лични данни на жалбоподателката.

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от Закона за защита на личните данни издава Задължително предписание на администратора на лични данни - ИК “Б.” ООД, гр. В.Т. да не разгласява лични данни на физически лица - субекти на журналистическо разследване, разкриващи политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ
№ 80/19.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав с председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев на открито заседание, проведено на 19.03.2009 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж - 80/1.12.2008 г., подадена от Р.П.Б. срещу Община П. и "ЦУМ" ЕООД.

Жалбоподателката сезира Комисията с оплакване, че на 5.11.2008 г. на интернет сайт www.plovdiv-online.com е публикуван договор, сключен между нейната фирма за връзки с обществеността и Община П. за консултантски услуги. Собственик на сайта е "ЦУМ" ЕООД- Център за универсални медии с главен редактор А.Б. Според твърденията на жалбоподателката договорът съдържа фирмена и лична информация, като единен граждански номер, фирмена банкова сметка и адресна регистрация на фирмата. Документът бил изнесен от деловодството или архива на Община П. На 11.11.2008 г. и 12.11.2008 г. се четял от посочения сайт, а в момента стои в архивните новини и в текста има линк със заглавие "Ей го Договорът на С. с пиарката Р.Б.". След всяка така наречена "новина" има форум за коментари. Жалбоподателката твърди, че линкът с публикувания договор е: www.plovdiv-online.com/.....html и към момента на подаването на жалбата се намира на посочения сайт. От информацията, публикувана на сайта, по твърдения на г-жа Б., не ставало ясно, кой го администрира.

Р.Б. счита, че публичното оповестяване дори само на нейното ЕГН и фирмената ѝ банкова сметка би могло да доведе до преки и косвени щети за нея и нейното семейство, както и за фирмата, която управлява. Прилага към жалбата разпечатка от публикувания материал.

Иска от КЗЛД да предприеме спешни мерки по отношение на собственика и главен редактор на сайта www.plovdiv-online.com.

Жалбата е разгледана по допустимост на 15.01.2009 г. от КЗЛД и във връзка с твърденията за публикуване на договор, сключен между фирма за връзки с обществеността и Община П. е взето решение /Протокол № 2/14 и 15.01.2009 г./ за изискване на становища от администраторите на лични данни Община П. и от "ЦУМ" ЕООД. Решено е също да се извърши служебна проверка от дирекция "Контролна дейност".

В отговор на писмо, изх. № И-230/23.01.2009 г. на КЗЛД до кмета на Община П. е постъпило писмо, изх. № 09 СГ-52/30.01.2009 г., в което се посочва, че Община П. има сключен договор за консултантски услуги с "Е.К.Г." ЕООД, представлявано от жалбоподателката Р.Б. В общината не е постъпвало официално искане за предоставяне на договора и същият не е предоставян на трети лица. В писмото се позовават на § 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, като считат, че не е осъществено предоставяне на лични данни по надлежния ред и не са разпространявани лични данни на жалбоподателката в публичното пространство от страна на Община П.

В отговор на писмо, изх. № И-229/23.01.2009 г. на КЗЛД до "ЦУМ" ЕООД от дружеството изразяват становище, че според г-жа Б., нарушения са извършени с публикуването на договора, сключен между "Е.К.Г." ЕООД и Община П., в електронното издание Plovdiv-online, в който договор се съдържат данни относно правната индивидуализация на търговското дружество и представляващата го Р.Б. Договорът има за предмет "изграждането на позитивния публичен образ на Община П.". Сканирано копие от него е качено в сайта в автентичния му вид.

Видно от докладна записка от дирекция "Контролна дейност" от 4.02.2009 г. относно извършена проверка на 23.01.2009 г. на електронен адрес <http://www.plovdiv-online.com/.....html> е намерена посочената в жалбата статия, съдържаща сканирана първа страница на договора между "Е.К.Г." ЕООД и Община П.

На заседание на КЗЛД, проведено на 18.02.2009 г. жалбата е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество на 04.03.2009 г.

На заседанието за разглеждане на жалбата по същество на 04.03.2009 г. жалбоподателката Б. не се явява и не изпраща представител. От Община П. не изпращат представител.

Явява се А.Х.Б. - представляващ "ЦУМ" ЕООД, който потвърждава предоставеното становище и иска от Комисията жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Поради нередовно уведомяване на жалбоподателката жалбата е насрочена за разглеждане по същество на 19.03.2009 г.

На заседанието на КЗЛД на 19.03.2009 г. страните са редовно уведомени, не се явяват и не изпращат представители.

Комисията приема разглежданата жалба за неоснователна:

В разглеждания случай, администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД са Община П. и "ЦУМ" ЕООД.

Видно от приложеното копие на статия е, че в нея се съдържа сканирана първа страница на договора, сключен между "Е.К.Г." ЕООД и Община П., която е качена в сайт <http://www.plovdiv-online.com/.....html>. В договора се съдържат следните лични данни: трите имена на кмета на Община Пловдив и директора на дирекция счетоводство, както и собствено, бащино и фамилно име на жалбоподателката Р.П.Б. и единният ѝ граждански номер.

Договорът съдържа фирмена банкова сметка и данни, идентифициращи търговското дружество "Е.К.Г." ЕООД със седалище, съвпадащо с адреса на управление, както и номер на фирменото дело по описа на П. Окръжен съд.

Администраторът на лични данни "ЦУМ" ЕООД извършва предимно журналистическа дейност и в този смисъл публикуването на договора между "Е.К.Г." ЕООД и Община П. е извършено за целите на журналистическото разследване и не нарушава личния живот на жалбоподателката Р.П.Б., по смисъла на разпоредбата на чл. 4, ал. 2 от ЗЗЛД.

В хода на административното производство липсват доказателства за предоставянето на договора на трети лица.

От горепосочените данни, лични са тези, чрез които лицето може да бъде еднозначно идентифицирано: имената и единния граждански номер на жалбоподателката, в качеството ѝ на представляващо търговско дружество. Данни, идентифициращи дружеството "Е.К.Г." ЕООД, не представляват лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и са част от Търговския регистър, който съгласно чл. 11, ал. 1 от Закона за търговския регистър /ЗТР/ е публичен. Всеки има право на свободен и безплатен достъп до него и до електронния образ на документите, въз основа на които са извършени вписванията, заличаванията и обявяванията, както и до електронния образ на фирмените дела на пререгистрираните търговци (чл. 11, ал. 1 от ЗТР).

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба, рег. № Ж - 80/1.12.2008 г. от Р.П.Б. срещу администраторите на лични данни Община П. и "ЦУМ" ЕООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

№ 10/01.04.2009 г.

Комисията за защита на личните данни на открито заседание, проведено на 01.04.2009 г. в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, разгледа жалба с вх. № 10/04.02.2009 г. от М.Е.В. срещу "Ю. и Е.Д.Б." АД.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба,

вх. № Ж -10/04.02.2009 г. от М.Е.В., която твърди, че в началото на м. януари е потърсена на личния си домашен телефон от жена, представила се за служител на "Ю. и Е.Д.Б." АД. От проведения разговор се установило, че личните данни на жалбоподателката се обработват от банката във връзка с трето, непознато за нея лице.

Обезпокоена от този разговор, г-жа В. се свързва с ръководител отдел "К." към "Ю. и Е.Д.Б." АД, който обяснява, че личните й данни се обработват, тъй като вероятно са посочени от лице, което е теглило кредит от банката. Жалбоподателката изрично е заявила, че не е давала съгласието си на никого да бъде поръчител или да се задължава от свое име в нечия полза. Според думите на служителя, след извършена проверка в системата на банката не са открити лични данни на жалбоподателката и тя счела въпроса за приключен. Но на 29.01.2009 г., както се твърди в жалбата, г-жа В. отново е потърсена на домашния си телефон от лице, представило се за служител на банката, което заявило, че тя е поръчител по вземане, което е просрочено и следва да заплати дължимата вноска на банката.

Жалбоподателката заявява, че е била клиент на "Ю. и Е.Д.Б." АД преди 5 години, в качеството на кредитополучател, но е погасила кредита си и не се е задължавала към никого да бъде поръчител, поради което не съществува основание нейни лични данни да се обработват от банката.

Жалбоподателката сезира КЗЛД с искане да бъде извършена проверка на "Ю. и Е.Д.Б." АД, за да се установи дали нейни лични данни се обработват незаконосъобразно и в случай, че се установи нарушение - да бъде задължен администраторът на лични данни да унищожи незаконосъобразно съхраняваните лични данни на жалбоподателката, както и да му бъде наложена съответна санкция.

На заседание на КЗЛД, проведено на 11.02.2009 г. (Протокол № 6), жалбата е обявена за допустима и е изискано становище по нея от администратора на лични данни "Ю. и Е.Д.Б." АД, но такова не е предоставено.

За редовното заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 04.03.2009 г., страните са редовно уведомени. За "Ю. и Е.Д.Б." АД се явява П.Н. – юрисконсулт на банката с нотариално заверено пълномощно. Жалбоподателката се представлява от майка й Р.Т.Х., с права по генерално пълномощно, нотариално заверено на 17.02.2009 г. от нотариус Р.Р. В хода на заседанието юрк. Н. внася писмено становище с вх. № към Ж -10/09/04.03.2009 г. от банката, която представлява, от което е видно, че жалбоподателката е клиент на "Ю. и Е.Д.Б." АД и има разкрита разплащателна сметка. Твърди също, че няма договор за поръчителство, в който г-жа В. да е страна, а обажданията от банката са вследствие дублиране на имена или друга грешка.

Пълномощникът на жалбоподателката – г-жа Х. заявява, че М.В. е била клиент на банката през 2007 г., погасила е кредита си и към момента не е вече клиент.

Юрк. Н. се обръща към Комисията да определи срок за представяне от банката на допълнителни доказателства, тъй като договорът между банката и жалбоподателката е сключен отдавна и оригиналът на клиентското досие е архивиран в архивна служба в гр. П.

КЗЛД приема Решение да се отложи разглеждането на жалбата за 01.04.2009 г., като се изискат от страните нови доказателства, които да представят в 7-дневен срок. От г-жа Х. – пълномощник на жалбоподателката, да представи в Комисията писмената кореспонденция, която е водена от нейна страна и "Ю. и Е.Д.Б." АД, по въпросите, касаещи жалбата. От представителя на банката – да представи резултатите от извършената вътрешна проверка на банката относно посочените в жалбата нарушения, да представи и други доказателства, с които банката разполага.

В изпълнение на Решение на Комисията от 04.03.2009 г. (Протокол № 9), в КЗЛД са постъпили допълнителни доказателства по жалбата. С писмо, вх. № към Ж -10/09/04.03.2009 г. "Ю. и Е.Д.Б." АД уведомяват КЗЛД, че във връзка с подадената жалба, в съответствие с вътрешна процедура на банката е извършена проверка в информационно-счетоводната система, в резултат на която е установено, че жалбоподателката е клиент на банката и има разплащателна сметка.

С писмо, вх. № към Ж - 10/09/11.03.2009 г. "Ю. и Е.Д.Б." АД уведомяват Комисията, че М.Е.В. не е сключвала договор за поръчителство за обезпечаване на отпуснат кредит и към настоящия момент е техен клиент само по разплащателна сметка. Относно обаждането по телефона, вследствие на съвпадение на имената, била допусната грешка от служител на банката, за което поднасят извинения

на жалбоподателката. Уведомяват КЗЛД, че в системата на банката няма данни за повторно обаждане по телефона на жалбоподателката. Към писмото е приложено копие от отговор до М.В. с извинения относно допуснатата грешка за обезпокояването ѝ по телефона. В същия отговор я уведомяват, че има разкрити в банката две разплащателни сметки на нейно име, които са със статус “замразени”, поради липса на движение по тях и ѝ съобщават, че не е поръчител по потребителски кредит в банката.

От страна на жалбоподателката са постъпили следните доказателства:

- Писмо, вх. № към Ж-10/09/10.03.2009 г., към което е приложено заявление от г-жа В. до “Ю. и Е.Д.Б.” АД за издаване на справка – състояние на клиент, както и информация относно нейни поръчителства; копие от нейна жалба до банката по случая; копие от нейна молба до банката относно непредоставяне на исканите от нея документи и копие от справка, издадена от банката за историята на данните за нея като кредитополучател.

- Писмо, вх. № към Ж - 10/09/12.03.2009 г. с приложено копие от Удостоверение, изх. № 050/11.03.2009 г., издадено от “Ю. и Е.Д.Б.” АД за закриване на сметката по кредита на жалбоподателката и унищожаване на кредитната карта; копие от Удостоверение, изх. № 0502/11.03.2009 г., издадено от банката за разплащателната сметка на жалбоподателката в лева IBAN BG 31 BPBI 7942 10 89 8201 със салдо към 11.03.2009 г. минус 5 лв.; удостоверение, че няма никакви парични задължения, което да ѝ послужи пред КЗЛД и копие от молба на В. до банката за издаване на писмена справка за открити сметки в банката.

- Писмо, вх. № към Ж - 10/09/19.03.2009 г. в което се твърди, че не е подавана молба да банката за откриване на втора разплащателна сметка и настояване да бъде извършена проверка на “Ю. и Е.Д.Б.” АД, в качеството му на администратор на лични данни.

В деловодството на КЗЛД е депозирано писмо с вх. № към Ж - 10/09 г./01.04.2009 г. от М.Е.В. по същата жалба, в което са отправени следните искания: в писмен вид банката да предостави имената на служителите, които са се обадили на домашния ѝ телефон; банката да предостави молбата за откриване на разплащателната сметка на името на г-жа В., в кой клон и кой служител е приел молбата.

На заседание на КЗЛД, проведено на 01.04.2009 г. (Протокол № 11), жалбата е разгледана по същество. Страните са редовно уведомени от предишното заседание. За жалбоподателката се явява упълномощен от нея представител – майка ѝ г-жа Р.Х. с пълномощно, представено в предишното заседание. За “Ю. и Е.Д.Б.” АД не се явява представител.

Г-жа Х. оспорва представените от “Ю. и Е.Д.Б.” АД доказателства, тъй като били противоречиви и не приема извиненията на банката относно обажданията по домашния телефон. Жалбоподателката настоява да узнае имената на служителите, които са ги провели.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, както и достъпа до тези данни. Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото им на достъп до събираните и обработвани такива данни.

“Ю. и Е.Д.Б.” АД е юридическо лице, администратор на лични данни и в неговите правомощия е да обработва законосъобразно личните данни на своите клиенти, при спазване на разпоредбите на Закона за кредитните институции, Закона за мерките срещу изпирането на пари, Закона за пазарите на финансовите инструменти и подзаконовите нормативни актове в изпълнение на посочените закони.

При установяване на трайни търговски отношения с физически лица, включително и при кредитиране, какъвто според жалбоподателката е нейният случай, всяка банкова институция съгласно разпоредбите на чл. 14, ал. 4 във връзка с чл. 15, ал. 1 от Закона за кредитните институции изготвя вътрешни правила, уреждащи банковите операции – такси, ред и начин на кредитиране, лихви и пр. В конкретния случай правното основание да бъдат обработвани личните данни на г-жа В. е отпаднало, тъй като кредитът е погасен преди 5 години. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД “след постигане целта на обработване на личните данни администраторът на лични данни е длъжен да ги унищожи”.

От друга страна, жалбоподателката продължава да е клиент на “Ю. и Е.Д.Б.” АД, тъй като има открита разплащателна сметка, поради което обработването на личните ѝ данни е напълно законосъобразно. В тази част може да се приеме, че жалбата е неоснователна. Съгласно чл. 2, ал. 1 и ал. 6 и чл. 3, ал. 1 от Наредба № 3 на БНБ, за откриване на разплащателна сметка банката сключва договор с лицето, искащо да се открие сметката. В чл. 7 от цитираната Наредба е уредено едно от условията за закриването на сметка - да се извършва по искане на титуляра. От събраните по жалбата доказателства не се изяснява на какво основание е открита разплащателната сметка, но не е налице доказателство, от което да е видно нейното закриване.

От всички събрани в хода на административното производство доказателства може да се направи извод, че е налице допълнително обработване на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД, надхвърлящи първоначалните цели на обработване, за които личните данни са събрани. Допълнително обработване на личните данни на жалбоподателката се явяват действията по обаждането по телефона и съответно поканване за връщане на кредит. Налице е неправомерно обработване на лични данни от администратора на лични данни “Ю. и Е.Д.Б.” АД, поради което в тази част жалбата е основателна.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

КЗЛД приема жалбата за частично основателна, на основание чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Закона за защита на личните данни, съгласно който данните се събират за конкретни, точно определени и законни цели и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Уважава частично жалба, вх. № 10/04.02.2009 г. от М.Е.В. срещу “Ю. и Е.Д.Б.” АД, в частта относно допълнителното обработване на личните данни на жалбоподателката, изразяващо се в употребата им за цели, надхвърлящи първоначалната цел за която са събрани от администратора на лични данни

2. Издава задължително предписание на администратора на лични данни “Ю. и Е.Д.Б.” АД да предприеме необходимите технически и организационни мерки за недопускане на допълнително обработване на лични данни, надхвърлящо първоначалните цели, за които са били събрани.

Задължителното предписание следва да бъде изпълнено в срок от 14 дни, за което Комисията за защита на личните данни да бъде уведомена със съответните доказателства.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ**№ 27/02.04.2009 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 02.04.2009 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 27/ 14.03.2009 г. от Р.К.Б. срещу С.Б.

На 14.03.2009 г. в деловодството на КЗЛД е постъпила жалба от Р.К.Б. срещу С.Б. с рег. № Ж - 27/ 14.03.2009 г.

В жалбата си г-жа Б. иска съдействието на комисията във връзка с оказвания ѝ психически, интернет и телефонен терор от г-н С.Б., излагайки следните факти:

Г-жа Б. се запознава с ответника по жалбата чрез интернет сайт – www.gerime.com. По-късно, според твърденията на жалбоподателката, С.Б. започва да я изнудва, отправя заплахи и създава неин профил в същия сайт с нейните истински инициали, като публикува чужди еротични снимки и номера на нейния личен телефон, при което Б. започва да получава позвънявания с неприлични предложения по всяко време на денонощието. В същия сайт тя самата има профил с nick-name PRIKLIOCHENIE. По случая тя сезира собствениците на сайта, които своевременно реагират, като заключват профила на С.Б. и този на жалбоподателката, създаден от ответника по жалбата.

По-късно С.Б. използва името на жалбоподателката и телефонния ѝ номер, за да направи неин профил в Skype, като я поставя на “скайпващ” режим т.е. достъпът до нейния профил, респ. до телефонния ѝ номер, е свободен за контакт от неограничен кръг потребители на програмата.

По случая жалбоподателката е сезирала прокуратурата, но счита, че разрешаването му ще отнеме много време, поради факта, че ответникът по жалбата живее в Германия. Изразява притеснение, че не може да изтрие създадения от Б. скайп- профил с нейния телефонен номер, тъй като собствениците на програмата нямат офис в страната.

Като доказателства сочи интернет адресите с информацията относно твърдените от нея факти.

От служебно направената справка на посочените сайтове е видно, че жалбоподателката работи и твори в областта на поп-музиката.

В посочения линк относно жалбоподателя се намират само негови снимки.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу физическо лице, което не е администратор на лични данни по смисъла на закона, поради което комисията не може да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от ЗЗЛД, съгласно който комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и в съответствие с чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, на основание с чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка чл. 1, ал. 5 от ЗЗЛД, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № 27/ 14.03.2009 г. от Р.К.Б. срещу С.Б.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 21/15.04.2009 г.

Комисията за защита на личните данни на открито заседание, проведено на 15.04.2009 г., в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, разгледа жалба с вх. № 21/24.02.2009 г. от Т.Я.Я. срещу “БАНКА ДСК” ЕАД.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба, вх. № Ж-21/24.02.2009 г. от Т.Я.Я., в която лицето твърди, че на 19.02.2009 г. в клона на “БАНКА ДСК” ЕАД - гр. Ц., служители на банката са предоставили на трети човек информация за разплащателната му сметка и са направили разпечатка на банковото извлечение за периода 2007–2009 г. без негово разрешение, без да съществува правно основание и без да е упълномощавал никого за извършване на тези действия. Жалбоподателят заявява, че не е присъствал и не е давал съгласието си за извършването им. Счита, че са нарушени разпоредбите на чл. 52, ал. 4 и сл. от Закона за банките, както и изричните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Г-н Я. моли Комисията съобразно правомощията си да извърши проверка по случая и да се произнесе по компетентност.

Жалба с вх. № Ж-21/24.02.2009 г. от Т.Я.Я. е съобразена с изискванията на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити: подадена е в срока съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от жалбоподател, който е физическо лице, при наличие на правен интерес, срещу “БАНКА ДСК” ЕАД - администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразно предоставяне на личните данни на жалбоподателя на трето лице от страна на банката.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Съгласно § 1, т. 5 от ДР на ЗЗЛД: “предоставянето на лични данни” са действия по цялостно или частично пренасяне на лични данни от един администратор към друг или към трето лице”.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

На заседание, проведено на 04.03.2009 г. (Протокол № 9), КЗЛД приема решение, преди произнасяне по допустимост на жалбата, да бъдат изискани допълнителни доказателства от жалбоподателя в подкрепа на неговите твърдения, а от “БАНКА ДСК” ЕАД – да предостави писмено становище по жалбата. Исканите допълнителни доказателства не са представени в КЗЛД.

В КЗЛД е постъпила саморъчно написана и подписана декларация, вх. № към Ж-21/09

г./23.03.2009 г. от Т.Я.Я., с която жалбоподателят оттегля жалбата си и моли Комисията да прекрати административното производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 56, ал. 1, т. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 56, ал. 1 от АПК, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Прекратява административното производство на жалба, вх. № 21/24.02.2009 г. от Т.Я.Я. срещу “БАНКА ДСК” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Кр. Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
04.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Мария Матева, Валентин Енев, на заседание, проведено на 04.03.2009 г. разгледа молба с вх. № В-266/17.02.2009 год. от П.И., управител на ”А.” ООД за произнасяне на Комисията за защита на личните данни относно предоставяне на лични данни на трети лица.

С молба вх. № В-266/17.02.2009 г., подадена до председателя на КЗЛД, управителят на туристическа агенция „А.” ООД информира, че във връзка с дейността на фирмата обработва лични данни на физически лица – туристи.

Предвид необходимостта от предоставяне на лични данни на администратор в чужда държава, с оглед осъществяване на туристическата дейност и за целите на визовия и митническия режим, представителят на фирмата моли КЗЛД да издаде разрешение за трансфер на основание чл. 36а от ЗЗЛД.

Към разглежданата молба е приложен бланков договор за пътуване между туристическата фирма и клиента, в който е отразено изричното съгласие на физическото лице за предоставяне на личните му данни, предвид организацията на пътуването.

От извършената служебна проверка се установи, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД фирмата е подала заявление за регистрация, с оглед на което КЗЛД е издала Удостоверение № 19168 от 21.07.2006 г. за вписване на администратора на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Заявените от „А.” ООД регистри са: 1. персонал – щатен и нещатен; 2. туристи.

Видно от документите, свързани с регистрацията, категориите лични данни се отнасят до физическата идентичност на лицата: име, ЕГН, адрес, паспортни данни, телефон.

На свое заседание, проведено на 04.03.2009 г., Комисията за защита на личните данни разгледа молба вх. № В-266/17.02.2009 г.

С оглед правомощията на КЗЛД при предоставяне на лични данни на трети лица определящ критерий е принадлежността на държавата, в която се предоставят личните данни – дали е членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или е трета държава.

В молбата си г-жа И., в качеството на управител на туристическа агенция „А.” ООД не уточнява, според посоченото разграничение, държавите, в които се предоставят лични данни.

Липсата на уточнение в разглеждания смисъл, обаче, не е порок на искането за разрешение за трансфер, тъй като от съществено значение е изричното съгласие на клиентите за предоставяне на личните им данни при организирането на пътуването.

Съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 и чл. 36а, ал. 6, т. 1 от ЗЗЛД наличието на съгласие от лицето, за което се отнасят данните е законово основание за трансферирането им, независимо от това дали държавата е членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или е трета държава.

В разглеждания случай, предвид нормите на чл. 4, ал. 1, т. 3 и чл. 36а, ал. 6, т. 2, е налице и друго основание за предоставяне на данните в държава – членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или трета държава, а именно: предоставянето е необходимо за изпълнението на задължения по договор между физическото лице и администратора, както и за действията, предхождащи сключването на договор и предприети по искане на физическото лице.

Видно от разпоредбите на Раздел V. Издаване на разрешения по чл. 36а – 36б ЗЗЛД от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация и чл. 36а, ал. 1 и ал. 6 от ЗЗЛД, е налице необходимото законово основание за трансфер на лични данни, с оглед изричното съгласие на лицата, както и в изпълнение на задължения по договор за пътуване, във връзка с което и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни прие следното

РЕШЕНИЕ:

Администраторът на лични данни – туристическа агенция „А.” ООД във връзка с дейността си, свързана с организиране на екскурзии, може да предоставя личните данни на клиентите си в други държави, предвид сключен договор за пътуване и изразено изрично съгласие на лицата за предоставяне на личните им данни за организирането на пътуването.

Предоставянето на лични данни следва да се извършва за целите на визовия и митническия режим при спазване съответните нормативни актове.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ

04.03.2009 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Мария Матева, Валентин Енев, на заседание, проведено на 04.03.2009 г. разгледа молба с вх. № В-266/17.02.2009 год. от П.И., управител на ”А.” ООД за произнасяне на Комисията за защита на личните данни относно предоставяне на лични данни на трети лица.

С молба вх. № В-266/17.02.2009 г., подадена до председателя на КЗЛД, управителят на туристическа агенция „А.” ООД информира, че във връзка с дейността на фирмата обработва лични данни на физически лица – туристи.

Предвид необходимостта от предоставяне на лични данни на администратор в чужда държава, с оглед осъществяване на туристическата дейност и за целите на визовия и митническия режим, представителят на фирмата моли КЗЛД да издаде разрешение за трансфер на основание чл. 36а от

ЗЗЛД.

Към разглежданата молба е приложен бланков договор за пътуване между туристическата фирма и клиента, в който е отразено изричното съгласие на физическото лице за предоставяне на личните му данни, предвид организацията на пътуването.

От извършената служебна проверка се установи, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД фирмата е подала заявление за регистрация, с оглед на което КЗЛД е издала Удостоверение № 19168 от 21.07.2006 г. за вписване на администратора на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Заявените от „А.“ ООД регистри са: 1. персонал – щатен и нещатен; 2. туристи.

Видно от документите, свързани с регистрацията, категориите лични данни се отнасят до физическата идентичност на лицата: име, ЕГН, адрес, паспортни данни, телефон.

На свое заседание, проведено на 04.03.2009 г., Комисията за защита на личните данни разгледа молба вх. № В-266/17.02.2009 г.

С оглед правомощията на КЗЛД при предоставяне на лични данни на трети лица определящ критерий е принадлежността на държавата, в която се предоставят личните данни – дали е членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или е трета държава.

В молбата си г-жа И., в качеството на управител на туристическа агенция „А.“ ООД не уточнява, според посоченото разграничение, държавите, в които се предоставят лични данни.

Липсата на уточнение в разглеждания смисъл, обаче, не е порок на искането за разрешение за трансфер, тъй като от съществено значение е изричното съгласие на клиентите за предоставяне на личните им данни при организирането на пътуването.

Съгласно разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 и чл. 36а, ал. 6, т. 1 от ЗЗЛД наличието на съгласие от лицето, за което се отнасят данните е законово основание за трансферирането им, независимо от това дали държавата е членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или е трета държава.

В разглеждания случай, предвид нормите на чл. 4, ал. 1, т. 3 и чл. 36а, ал. 6, т. 2, е налице и друго основание за предоставяне на данните в държава – членка на Европейския съюз, на Европейското икономическо пространство или трета държава, а именно: предоставянето е необходимо за изпълнението на задължения по договор между физическото лице и администратора, както и за действията, предхождащи сключването на договор и предприети по искане на физическото лице.

Видно от разпоредбите на Раздел V. Издаване на разрешения по чл. 36а – 36б ЗЗЛД от Правилника за дейността на КЗЛД и на нейната администрация и чл. 36а, ал. 1 и ал. 6 от ЗЗЛД, е налице необходимото законово основание за трансфер на лични данни, с оглед изричното съгласие на лицата, както и в изпълнение на задължения по договор за пътуване, във връзка с което и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни прие следното

РЕШЕНИЕ:

Администраторът на лични данни – туристическа агенция „А.“ ООД във връзка с дейността си, свързана с организиране на екскурзии, може да предоставя личните данни на клиентите си в други държави, предвид сключен договор за пътуване и изразено изрично съгласие на лицата за предоставяне на личните им данни за организирането на пътуването.

Предоставянето на лични данни следва да се извършва за целите на визовия и митническия режим при спазване съответните нормативни актове.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Мария Матева /п/

Валентин Енев /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Проект на Етичен кодекс за установяване на правила и стандарти за професионална етика и поведение на практикуващите в областта на директния маркетинг, предоставен от Българска асоциация за директен маркетинг, вх. № 1832/10.12.2008 г.*

Комисията за защита на личните данни в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 04.02.2009 г. (протокол № 4) разгледа искане за становище с вх. № 1832/10.12.2008 г., подадено от Българска асоциация за директен маркетинг.

Проектът на Етичен кодекс е за установяване на правила и стандарти за професионална етика и поведение на практикуващите в областта на директния маркетинг (етичен кодекс).

Етичният кодекс е предоставен за съгласуване от Комисията за защита на личните данни в съответствие с предвидената от законодателя възможност по чл. 22а, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Етичният кодекс установява правила и стандарти за професионална етика на практикуващите в областта на директния маркетинг, като се предвижда те да са задължителни за всички членове на Българската асоциация за директен маркетинг. В съдържанието на етичния кодекс намират отражение правила, както за обработването на лични данни при осъществяване на дейността на членовете на БАДМ, така и норми, касаещи защитата правата на физическите лица, в качеството им на потребители на стоки и услуги, и правила досежно отношенията между членовете на БАДМ в контекста на предотвратяване осъществяването на нелоялна конкуренция.

В съответствие с правомощията на Комисията за защита на личните данни като независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, считам, че съгласуването на етичния кодекс ще се отнася до заложените в него правила от гледна точка на обработването на лични данни.

1. Като цяло заложените в етичния кодекс дефиниции на администратор на лични данни, директен маркетинг, обработване на лични данни, предоставяне на лични данни, чувствителни лични данни и регистър на лични данни съответстват на дадените в Закона за защита на личните данни.

Впечатление прави обстоятелството, че при дефиниране на понятието “лични данни” е заимствана редакцията на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни, без да се прави пояснение на израза “специфични признаци”. С цел установяване на яснота за обхвата на понятието “лични данни” считам за удачно в Раздел II, чл. 5, т. 7 от етичния кодекс да се разшири редакцията на дадената дефиниция с пояснение на специфичните признаци, чрез които може пряко или косвено да се идентифицира физическо лице. В § 1, т. 16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД като специфични признаци са определени признаците, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето. Без да се разширява обхвата на директния маркетинг, от гледна точка на спецификата на стоките или услугите, които биха могли да бъдат предмет на него, комисията приема, че предлагането, съответно с приемането на определени стоки и услуги ще се разкриват за администратора лични данни, представляващи специфични признаци.

В Раздел II, чл. 5, т. 9 от етичния кодекс е изведена дефиниция на “обработващ лични данни”, като от понятието изрично са изключени служителите на администратора на лични данни. Съгласно чл. 3, ал. 3 във връзка с чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, качеството обработващ лични данни може да има лице, на което му е възложено обработването на лични данни от администратор на лични данни. Възлагането може да се осъществи, както от нормативен акт и писмен договор, така и от нарочен акт на администратора на лични данни. В обхвата на начините на възлагане обработването на лични данни попада трудовия договор, длъжностната характеристика за съответна длъжност и заповедта или друг

акт, чрез който се възлагат действия по обработване на лични данни от името на администратора на лични данни, т. е. обработващ лични данни по смисъла на закона може да бъде и физическо лице от щатния състав на администратора на лични данни. Що се касае за правила, с които се цели уреждане взаимоотношенията между членовете на БАДМ, както и предвид обстоятелството, че с етичния кодекс не може да се стеснява приложното поле на закона, комисията приема, че за целите на етичния кодекс е допустимо да се ограничи понятието “обработващ лични данни” в смисъла, даден в т. 9.

2. В редакцията на чл. 7, ал. 1 от етичния кодекс е направен опит да се изведат основанията за допустимост за обработване на лични данни за целите на директния маркетинг. В текста е реципирана нормата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ЗЗЛД. В чл. 7, ал. 3 от етичния кодекс се предвижда ограничение за обработване на чувствителни лични данни. Изключение от изключението прави наличието на съгласие на физическото лице – чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД. В чл. 7, ал. 5 от етичния кодекс се предвижда ограничение за обработване на чувствителни лични данни, когато това обработване противоречи на изисквания, предвидени в специален закон или ако обработването не е свързано, не е съотносимо с, или надхвърля целите, за които се извършва. От текста може да се направи извод, че дори да е налице изрично съгласие на физическото лице за обработване на негови чувствителни данни, то тези данни не следва да се обработват, ако това е забранено със специален закон, както и не следва да се обработват, ако обработването не е свързано, не е съотносимо или надхвърля целите, за които се извършва. В конкретния случай се прави опит неправилно да се стесни забраната по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД. Съгласно нормата на чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД забранено е обработването на лични данни, които:

а) разкриват расов или етнически произход;

б) разкриват политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели;

в) се отнасят до здравето, сексуалния живот или до човешкия геном.

Посочените по-горе лични данни са от категорията “чувствителни лични данни”.

Законодателят, с чл. 5, ал. 2 от ЗЗЛД допуска изключение от общото правило за забрана за обработване на чувствителни лични данни а именно, когато:

а) обработването е необходимо за целите на изпълнението на специфични права и задължения на администратора в областта на трудовото законодателство;

б). физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго;

в) обработването е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което тези данни се отнасят, или на друго лице и състоянието на физическото лице не му позволява да даде съгласие или съществуват законни пречки за това;

г) обработването се извършва от организация с нестопанска цел, включително с политическа, философска, религиозна или синдикална цел, в хода на законосъобразната ѝ дейност и с подходяща защита, при условие че:

➤ обработването е свързано единствено с членовете на тази организация или с лица, които поддържат редовни контакти с нея във връзка с нейните цели;

➤ данните не се разкриват на трети лица без съгласието на физическото лице, за което те се отнасят;

д) обработването се отнася до данни, публично оповестени от физическото лице, или то е необходимо за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред;

е) обработването е необходимо за целите на превантивната медицина, медицинската диагностика, предоставянето или управлението на здравни услуги, при условие че данните се обработват от медицински специалист, задължен по закон да пази професионална тайна, или от друго лице, обвързано с подобно задължение за опазване на тайна;

ж) обработването се извършва единствено за целите на журналистическата дейност, литературното или художественото изразяване, доколкото то не нарушава правото на личен живот на лицето, за което се отнасят тези данни.

Безспорно е, че по отношение обработването на чувствителни лични данни за целите на директния маркетинг не могат да намерят приложение изключенията по букви “а”, “в”, “г”, “д”, “е” и буква “ж”.

В конкретния случай, единственото изключение, което може да намери приложение е това по чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД - физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им. В редакцията на чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД се предвижда изключение на изключението - ако в специален закон е предвидено друго. Граматическото тълкуване на чл. 5, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД във връзка с ал. 1 от същата норма налага извода, че дори да е налице изрично съгласие на физическото лице, чувствителни лични данни не могат да се обработват, когато това е забранено със специален закон. След като е налице изключение за обработване на чувствителни лични данни, тогава може да се позоваваме на принципите за обработване на лични данни. Т.е. първо обработването следва да е допустимо и след това обработването следва да се подчинява на принципите по чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. В тази връзка комисията приема, че допълнението към редакцията на чл. 7, ал. 5 от етичния кодекс – “или ако обработването не е свързано, не е съотносимо и или надхвърля целите, за които се извършва” противоречи на смисъла и целите на Закона за защита на личните данни.

В контекста на разглежданата редакция следва да се отбележи, че чувствителни лични данни не могат да бъдат обработвани преди санкция (разрешение) на Комисията за защита на личните данни – чл. 17б от ЗЗЛД.

3. В редакцията на чл. 8, ал. 3 от етичния кодекс се предвижда член на БАДМ – администратор на лични данни да може да обработва лични данни за **цел, различна от целта, за която са събрани първоначално**, само ако новата цел е съвместима с и съответства на целите, обявени първоначално пред субектите на данните. Когато новата цел е несъвместима с, или не съответства на първоначалното обявени цели, допълнително обработване на лични данни се допуска само, ако е в съответствие с приложимото законодателство за защита на личните данни.

Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД личните данни следва да се събират за **конкретни, точно определени и законни цели** и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; допълнително обработване на личните данни за исторически, статистически или научни цели е допустимо, при условие че администраторът осигури подходяща защита, като гарантира, че данните не се обработват за други цели. В етичния кодекс се предвижда възможността за промяна на първоначалната цел. При наличие на тази хипотеза ще е налице нарушение на нормата на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД доколкото законодателят си служи с изрази “събират”. Т.е. от самото начало на обработване на личните данни следва да е ясна целта, за която се обработват – конкретна, точно определена и законна цел. Промяната в целта, за която са събрани съответните лични данни може да доведе до нарушаване принципа на пропорционалност на обработване на личните данни. Нарушението на чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД е скрепено със санкцията по чл. 42 от ЗЗЛД. Доколкото към настоящия момент не са известни конкретни хипотези, които има за цел да уреди чл. 8, ал. 3 от етичния кодекс, Комисията за защита на личните данни като орган, който има задача да осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни, в кръга на своите правомощия, има възможността да установява и санкционира неправомерното поведение на администраторите на лични данни.

4. В чл. 12, ал. 4 от етичния кодекс се предвижда информацията за идентификацията на члена на БАДМ – администратор на лични данни, целите на обработването на личните данни, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити съответните лични данни, задължителния или доброволния характер на предоставяне на личните данни и информацията относно правото на достъп до лични данни да бъде предоставяна в писмена форма – на хартиен носител, чрез изпращане на електронно съобщение, чрез публикуването ѝ в съответните интернет страници, които са под контрола на съответния член на БАДМ, както и чрез публикуването на Общи условия за ползването на уеб сайт или уеб услуга, по начин, който позволява тяхното възпроизвеждане и съхраняване, ако същите уреждат обработването на съответните лични данни, или по друг подходящ начин.

Съгласно чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се за него лични данни. Този достъп касае негови лични данни и когато при осъществяване правото на

достъп на физическото лице могат да се разкрият лични данни и за трето лице, администраторът е длъжен да предостави на съответното физическо лице достъп до частта от тях, отнасяща се само за него. При упражняване на правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни:

а) потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват;

б) съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник;

в) информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до него, поне в случаите на автоматизирани решения по чл. 34б от ЗЗЛД.

Въпреки че в чл. 14 от етичния кодекс се уреждат правата на физическите лица по отношение достъпа до информация, касаеща обработването на личните им данни, с оглед способите за предоставяне на тази информация, уредени в чл. 13 от етичния кодекс, комисията приема за нужно да се създадат гаранции, че методите на предоставяне на съответната информация няма да противоречат на закона.

Във връзка с изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 и т.4 и чл. 22а, ал. 2 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни, на редовно заседание, проведено на 04.02.2009 г. (протокол № 4) прие решение, с което:

Съгласува проекта на Етичен кодекс за установяване на правила и стандарти за професионална етика и поведение на практикуващите в областта на директния маркетинг, предоставен от Българска асоциация за директен маркетинг, вх. № 1832/10.12.2008 г., със следните препоръки:

1. В Раздел II, чл. 5, т. 7 от етичния кодекс да се разшири редакцията на дадената дефиниция с пояснение на специфичните признаци, чрез които може да пряко или косвено да се идентифицира физическо лице.

2. Преди обработване на чувствителни лични данни по смисъла на чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД в съответствие с чл. 17б от ЗЗЛД, съответният администратор на лични данни следва да е получил разрешението на комисията за конкретното обработване.

3. В чл. 7, ал. 5 от етичния кодекс изрази “или ако обработването не е свързано, не е съотносимо и или надхвърля целите, за които се извършва” да бъде заличен.

4. В редакцията на чл. 14 от етичния кодекс да бъде предвидено, че всяко физическо лице има право на информация за обработването на личните му данни в предпочитаната от него форма – чл. 30, ал. 1, т. 3 във връзка с чл. 31 от ЗЗЛД.

Председател: /п/

/Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № в-191/05.02.2009г. от „И.” АД, представлявано от Л.К.Л. за разрешение по чл. 3б и следващите от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за предоставяне на лични данни в Румъния.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 18.02.2009 г. разгледа искане с вх. № в-191/05.02.2009г. от „И.” АД, представлявано от Л.К.Л.

В искането се сочи, че дружеството към настоящия момент е в преговори с фирма N.SA, Румъния, за продажба на интернет сайта www..... .bg – собственост на “И.” АД. Позовавайки се на чл. 18, ал. 3 от Закона за защита на личните данни г-н Л. уведомява КЗЛД за предстоящото

предоставяне на лични данни на трето лице – N.SA, Румъния, и на основание чл. 36 и следващите от ЗЗЛД иска разрешение за предоставянето на съдържащите се на интернет сайта лични данни на N.SA, Румъния.

“И.” АД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД. Дружеството има заявени 8 регистъра на лични данни. В регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри няма данни “И.” АД да е заявявало самостоятелен регистър на лични данни, обработвани по повод администрирането на сайта www......bg.

При анализ на актовете, уреждащи регистрацията и ползването на интернет сайта www......bg, се установява следното:

Достъп до данните, предоставени от работодатели или търсещи работа се допуска за регистрирани потребители. При регистрация, физическите лица, търсещи работа, попълват регистрационна форма, която съдържа електронна поща, парола за достъп до сайта, име, ЕГН, адресна регистрация, адрес за кореспонденция и телефон. Регистрацията приключва с приемане на Общи условия за ползване на www......bg. Сайтът позволява да се генерира автобиография на лицето, търсещо работа и мотивационно писмо. Достъпът на потенциални работодатели до създадените документи се разрешава от физическото лице, като такъв достъп може и да не бъде разрешен, т.е. автобиографията, съответно мотивационното писмо, няма да се активира и лицето, търсещо работа остава незабелязан за потенциалните работодатели.

Видно от реквизитите на формата на регистрация, автобиографията и мотивационното писмо, на сървъра, поддържан от и собственост на “И.” АД за целите на търсене и намиране на работа чрез интернет сайта www......bg, се събират, съхраняват и се предоставя достъп до лични данни, включително образование и трудов опит.

Нормата на чл. 18, ал. 3 от ЗЗЛД налага в задължение на администратора на лични данни да уведоми КЗЛД за всяка промяна на данните по чл. 18, ал. 2 от ЗЗЛД преди нейното извършване. Данните по чл. 18, ал. 2 от ЗЗЛД обхващат:

1. данните, идентифициращи администратора на лични данни и неговия представител, ако има такъв;
2. целите на обработване на личните данни;
3. категориите физически лица, чиито данни се обработват, и категориите лични данни, отнасящи се до тях;
4. получателите или категориите получатели, на които личните данни могат да бъдат разкрити;
5. предлаганото предоставяне на данни в други държави;
6. общото описание на мерките, предприети съгласно чл. 23, позволяващо изготвянето на предварителна оценка на тяхната целесъобразност.

Видно от изложените в искането обстоятелства и въпреки, че искателя не сочи конкретен текст от нормата на чл. 18, ал. 2 ЗЗЛД може да се направи заключението, че е налице уведомяване във връзка с предлагано предоставяне на данни в други държави (чл. 18, ал. 2, т. 5 от ЗЗЛД).

Във втората част от искането г-н Л. се позовава на чл. 36 и следващите от ЗЗЛД с цел получаване на разрешение за трансфер на лични данни в трета страна. Съгласно нормата на чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД предоставянето на лични данни в държава - членка на Европейския съюз, както и в друга държава - членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД. В тази връзка извършването на трансфер на лични данни на администратор на лични данни с регистрация в Румъния може да се извърши без санкция на Комисията за защита на личните данни.

Въпреки свободния режим на предоставяне на лични данни съществува условието да бъдат спазени изискванията на ЗЗЛД.

Най-общо, по отношение допустимостта и основателността на обработване на личните данни следва да се приложат нормите на чл. 2, ал. 2 и чл. 4 от ЗЗЛД. Не следва да се пренебрегват и правата на физическите лица що се отнася до тяхната осведоменост относно администратора на лични данни.

Предвид изложеното и на основание, чл. 10, ал. 1, т. 1 и т. 4, във връзка с чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни приема следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни от "И." АД на N.SA, Румъния, чрез продажба на сайта www.....bg се извършва свободно при спазване изискванията на ЗЗЛД.

С оглед спазване изискването на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД "И." АД в договора за продажба на сайта www.....bg следва да предвиди гаранции, че събраните лични данни няма да бъдат използвани за други цели, както и че N.SA, Румъния, като администратор на лични данни, е изпълнил задълженията си към Националния надзорен орган за лични данни на Румъния по отношение бъдещото обработване на лични данни по повод администрирането на сайта www.....bg.

Председател: /п/
/Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Искане с вх. № В-297/20.02.2009 г. на В.В., директор на дирекция „Консулски отношения“ в Министерството на външните работи, за становище по прилагане на чл. 36а на Закона за защита на личните данни

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на заседание, проведено на 19.03.2009 г. разгледа искане за становище с вх. № В-297/20.02.2009 г. на В.В., директор на дирекция „Консулски отношения“ в Министерството на външните работи /МВнР/ за становище по прилагане на чл. 36а на Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Посоченото искане за становище се отнася до разясняването на следните въпроси:

1. Каква информация следва да предоставят чуждите **посолства на дирекция „Консулски отношения“ към МВнР** при искане на лични данни на български граждани с оглед спазване разпоредбите на ЗЗЛД.
2. Следва ли исканията от посолствата за предоставяне на лични данни на физически лица да се отправят директно към съответните отдели на „ЕСГРАОН“ по общините или да се запази досегашният ред за кореспонденция чрез МВнР, предвид установената практика.

I. Относно въпроса за информацията, която следва да бъде предоставена на посолства на държави – членки на Европейския съюз с оглед искане за предоставяне на лични данни на български граждани, приложение намира разпоредбата на чл. 36а, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД: „Предоставянето на лични данни в държава – членка на Европейския съюз, както и в друга държава – членка на Европейското икономическо пространство, се извършва свободно при спазване на изискванията на този закон.“

Изискванията на ЗЗЛД при предоставяне на лични данни, разглеждано като действие, съставляващо обработване на лични данни, по смисъла на параграф 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, са регламентирани в разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

В посочената норма изрично са указани условията, при наличието на поне едно, от които, е допустимо, обработването на лични данни.

Наличието на конкретно условие, като законово основание за обработване на лични данни, следва да се установи от приложени към искането съответни доказателства, например: конкретна законова разпоредба, предвид установяване на нормативно задължение на администратора; документ за изричното писмено съгласие на физическото лице; договор, ако обработването е необходимо за

изпълнение на задълженията по него; документ, установяващ законен интерес на администратора и други.

Относно конкретното запитване, искането от посолства на чужди държави за предоставяне на лични данни на физически лица от МВнР следва да е придружено от съответната документация, от преценката на която МВнР, в качеството на администратор на лични данни, да се увери в наличие на законово основание.

В този смисъл, доказателствата, във връзка със законовото основание, би следвало да се изискват не само, за „да се избегне автоматизмът и формалният подход“, а за да се изпълни задължението на администратора на лични данни за законосъобразно и добросъвестно обработване на лични данни, предвид гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на гражданите.

II. Във връзка с молбата за становище по въпроса относно разглеждане на исканията от посолства на чужди държави за предоставяне на лични данни на физически лица, се отбелязва, че компетентността е на МВнР, а не на съответните отдели на „ЕСГРАОН“ в общините.

Основание за посоченото виждане е разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Закона за дипломатическата служба, съгласно която: „Министърът на външните работи ръководи, координира и контролира осъществяването на държавната политика в областта на външната политика на Република България и международните отношения.“

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни, съгласно решение, прието на редовно заседание, проведено на 19.03.2009 г. изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Предоставянето на лични данни на физически лица на основание чл. 36а, ал. 1 от ЗЗЛД следва да се извършва при установено от администратора на лични данни законово основание, предвид разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

В тази връзка, право и задължение на администратора е да изиска и прецени съответните доказателства в подкрепа на конкретното основание за предоставяне на лични данни.

2. С оглед разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от Закона за дипломатическите отношения, исканията от посолства на чужди държави за предоставяне на лични данни на физически лица следва да се отправят към МВнР, а не към съответните отдели на „ЕСГРАОН“ в общините.

Председател: /п/
 /**Венета Шопова**/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № 205/09.02.2009 г. от г-н Н.К., председател на УС на БНАК, вицепрезидент на Международната авиационна федерация, относно приложението на Закона за защита на личните данни*

Комисията за защита на личните данни в състав: председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 19.03.2009 г. (протокол № 10) разгледа искане за становище с вх. № 205/09.02.2009 г. от г-н Н.К., председател на УС на БНАК, вицепрезидент на Международната авиационна федерация, относно приложението на Закона за защита на личните данни. Към искането е приложен имейл, съдържащ въпроси относно предоставянето на лични данни от Българския национален аероклуб на Международната авиационна федерация. Съобщава се, че Международната авиационна федерация със седалище в Швейцария въвежда централна компютърна база данни за всички въздушни спортисти от над 80 страни. Целта е националният аероклуб на всяка държава да има възможност да провери в базата данни дали ли-

цензите на чуждестранни спортисти, дошли на негова територия за състезания или друга летателна дейност, са валидни и каква е квалификацията на приносителя.

В искането се твърди, че Международната авиационна федерация е поискала от Българския национален аероклуб следните лични данни на български въздушни спортисти, включително граждани на Гърция чиито лични данни се обработват от Българския национален аероклуб: имена, дата на раждане, пол, място на раждане, номер и срок на валидност на лиценз, степен на квалификация, националност, гражданство, адрес, телефонен номер, електронен пощенски адрес. В искането се излага мнението, че за целите на проверката за наличието на валиден лиценз и квалификацията на притежателя на лиценз са необходими лични данни като имена, рождена дата, номер и валидност на лиценз и квалификация на лицето.

Българският национален аероклуб е сдружение за осъществяване на обществено полезна дейност, обединяващо на доброволни начала дружества, клубове, сдружения, федерации, регистрирани като юридически лица, чиято дейност е свързана с всички въздушни спортове. БНАК е юридическо лице, учредено съгласно разпоредбите на Закона за юридическите лица с нестопанска цел.

Цели на БНАК са да съдейства за развитието, утвърждаването и популяризирането на всички въздушни спортове и сродните им дейности в страната и в чужбина; да подпомага спортисти, треньори, деятели на спорта, които са социално слаби или инвалиди; да представлява членовете си пред други организации с нестопанска цел в страната и в чужбина, както и пред Международната авиационна федерация; да организира, провежда, подпомага регионални и национални състезания по въздушни спортове, както и международни такива в страната и в чужбина съгласно статутите и спортния кодекс на Международната авиационна федерация; регистрира, води на отчет, категоризира и извършва методическо ръководство на съдии по въздушни спортове от национална и международна категория и др.

В чл. 5, ал. 3 от Устава на Сдружение „Български национален аероклуб“ е посочено, че БНАК ще събира и поддържа информационна база данни за състезатели, треньори и съдии по въздушни спортове и ще организира попълването и използването ѝ от български и чуждестранни информационни източници.

С оглед дефиницията за администратор на лични данни, дадена в чл. 3 от Закона за защита на личните данни и посочените в Устава на БНАК цели и средства за постигане на целите, БНАК е администратор на лични данни.

БНАК е подало заявление от 28.11.2003 г. за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, и има издадено удостоверение.

Администраторът е заявил регистър „Картотека на въздушните спортисти от клубовете и организациите на БНАК“, като в този регистър се обработват лични данни от категорията физическа идентичност – име, ЕГН, адрес, телефон, паспортни данни.

Предоставянето на лични данни от администратор, установен на територията на Република България към друг администратор на лични данни, извън страната се извършва по реда на чл. 36 и сл. от Закона за защита на личните данни.

Нормата на чл. 36а, ал. 2 от Закона за защита на личните данни предвижда предоставянето на лични данни в трета държава да се допуска само ако тя осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Съгласно чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни не извършва преценка на адекватността на нивото на защита на личните данни в трета държава в случаите, когато е необходимо изпълнение на решение на Европейската комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита.

В конкретния случай по отношение на Швейцария съществува Решение на Комисията от 26 юли 2000 г. съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за адекватна защита на личните данни, предоставяни в Швейцария. Съгласно Член 1 от цитираното решение се приема, че Швейцария предоставя подходящо ниво на защита на личните данни, предавани от Общността, за всички дейности, обхванати от Директива 95/46/ЕО.

В тази връзка трансфера на лични данни може да бъде разрешен без да се извършва преценка

на адекватността на нивото на защита на личните данни в Швейцария.

Доколкото искането за становище не представлява по своя характер искане за разрешение на трансфер и с оглед правилата на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (обн. ДВ, бр.11 от 10 Февруари 2009г.) следва за необходимо, преди предоставяне на лични данни, обработвани от БНАК, на Международната авиационна федерация да се заяви по реда и условията на чл. 50 от ПДКЗЛДНА искане за разрешаване на трансфер на лични данни. Конкретното искане следва да съдържа информацията относно:

- характера на данните, които се предоставят;
- срок на обработване на данните;
- цел на предоставяне на личните данни;
- информация за получателя на личните данни;
- доказателства, свързани с конкретното искане.

Що се касае до твърдените в искането обстоятелства относно техническите мерки за защита на предаваните лични данни следва да се отбележи, че съгласно чл. 23, ал. 2 от ЗЗЛД администраторът на лични данни е длъжен да предприеме специални мерки за защита, когато обработването включва предаване на данните по електронен път. Това задължение е в тежест, както на предаващият данните, така и на получаващият личните данни администратор.

Действието по предоставяне на лични данни в съответствие с дефиницията, дадена в § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД представлява действие по обработване на личните данни.

Във връзка с горното, предоставянето на лични данни следва да се подчинява на принципите за обработване на лични данни (чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД) и в конкретния случай с оглед изложеното в искането - на принципа на пропорционалност и съотносимост (чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД). Спазването на този принцип може да се установи при анализ на целите, за които се иска обработване (предоставяне) на лични данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни от Български национален аероклуб на Международната авиационна федерация следва да се извърши след разрешение на Комисията за защита на личните данни, издадено при условията на чл. 36а, ал. 4, т. 1 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 52, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация.

При предоставяне на лични данни по електронен път администраторът на лични данни е длъжен да предприеме специални мерки за защита в съответствие с чл. 23, ал. 3 от Закона за защита на личните данни. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

При обработване на личните данни следва да се спазват принципите по чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни. В конкретния случай, доколкото целите за обработване на личните данни се определят от получателя на личните данни, пропорционалността на исканите данни следва да е обоснована от искащия личните данни - Международната авиационна федерация. Не следва да се пренебрегва отговорността на Българският национален аероклуб в качеството му на администратор на лични данни да предоставя лични данни, като действие по обработване, в съответствие с принципите по чл. 2, ал.2 от Закона за защита на личните данни.

Председател: /п/
/Венета Шопова/

СТАНОВИЩА

СТАНОВИЩЕ

НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: Писмо с вх. № в-302/23.02.2009 г. от С.Т.Ц., в качеството ѝ на управител на “В.Е.К.” ООД, за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни на редовно заседание, проведено на 02.04.2009 год., разглежда искане с вх. № в-302/23.02.2009 г. от С.Т.Ц., в качеството ѝ на управител на “В.Е.К.” ООД, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Искането за становище е по повод получено съдебно удостоверение, издадено на 18.02.2009 г. от В. районен съд, 17 състав, по дело 7758/2007 г., на Ц.Д.Н., лично или чрез адв. М.С. от ВАК да получи удостоверение от дружеството, от което да е видно какво е месечното възнаграждение на лицето Е.А.Н. Копие от съдебното удостоверение е приложено към искането. В искането е посочено също, че в дружеството се съхранява екземпляр от трудовия договор на лицето съгласно задълженията, произтичащи от чл.41, ал.2 на Наредба за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа.

“В.Е.К.” ООД е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. Дружеството е подало заявление за регистрация като администратор на лични данни и има издадено удостоверение за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри в КЗЛД. Предоставянето на посочената в искането информация представлява “обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

По отношение, законосъобразните условия при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни /в случая предоставяне на информация за работна заплата на лицето Е.А.Н./ се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброени условия. В изложението казус могат да намерят приложение разпоредбите на чл.4 ал.1 т.1 и т.7 от Закона за защита на личните данни. Видно от приложеното копие, Варненският районен съд е издал съдебно удостоверение на Ц.Д.Н., която да получи лично или чрез адв. М.С. от ВАК удостоверение за месечното трудово възнаграждение на Е.А.Н. Съдебното удостоверение е издадено на основание чл.186 от ГПК. Съгласно изречение второ на цитираната разпоредба от ГПК учреждениято, в конкретния случай “В.Е.К.” ООД, е длъжно да издаде исканият документ или да обясни причините за неиздаването му.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1 т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на посочените в съдебното удостоверение лични данни от администратора на лични данни /“В.Е.К.” ООД/ на трето лице /посочените в съдебното удостоверение/ следва да се извършва съобразно разпоредбите на чл.4, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни. При наличие на съдебно удостоверение “В.Е.К.” ООД следва да предостави исканата информация на посочените в удостоверението лица.

Председател: /п/
 /Венета Шопова/

СТАНОВИЩА

СТАНОВИЩЕ

НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане с вх. № е-В-167/20.02.2009 г. от Г.Г., кмет на община С., за становище във връзка с направено искане от общински съветник за предоставяне ведомостите за заплати за месец декември на служителите в общинската администрация.*

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 02.04.2009 г. /Протокол № 11 от 02.04.2009 г./ разгледа искане за становище с вх. № е-В-167/20.02.2009 от Г.Г. относно приложението на Закона за защита на личните данни с оглед искане от общински съветник за предоставяне на лични данни на служители в общинската администрация.

С посоченото искане се поставя за разглеждане въпросът дали е налице законово основание за предоставяне на информация за заплатите на служителите в общинската администрация по повод искане от общински съветник на община С.

С писмо изх. № 1300-13/24.03.2009 г. кметът на община С., допълнително е приложил преписи от протоколи № 2 от 13.02.2009 г. и № 3 от 19.02.2009 г. на Общински съвет – С.

Посочените протоколи визират исканията на общински съветници за предоставяне на информация за трудовите възнаграждения на служителите в общинската администрация, включително и надбавките за Нова година.

Исканията са мотивирани с наличие на законово основание, предвид дейността на Общинския съвет.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ разглежданата информация съставлява лични данни.

Във връзка с правомощията на Общинския съвет, приложение намира нормата на чл. 21, ал. 1, т. 2 и т. 5 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ относно компетентността на Общинския съвет при одобряване общата численост и структурата на общинската администрация в общината и определяне размера на трудовите възнаграждения на кметовете и персонала на общинската администрация.

Изводът, който се налага е за наличие на законово основание за предоставяне на съответните лични данни на служителите, предвид хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД – наличие на нормативно установено задължение.

В конкретния случай, с оглед процедурата по предоставяне на лични данни, следва да се приложи по аналогия разпоредбата на чл. 29 от ЗЗЛД, съгласно която правото на достъп се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни.

Правната уредба на Общинския съвет като орган на местното самоуправление е регламентирана в чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, съгласно който: „Общинският съвет е орган на местното самоуправление и се избира от населението на общината при условия и по ред, определени от закона.”

Съгласно чл. 20 от ЗМСМА политиката за изграждане и развитие на общината се определя от Общинския съвет като колегиален орган, състоящ се от избраните общински съветници.

Предвид спазване на процедурата за разглеждане на въпросите от компетентността на общинския съвет, се провеждат заседания.

В тази връзка, съгласно чл. 27, ал. 4 от ЗМСМА, решението на Общинския съвет относно одобряване на общата численост и структурата на общинската администрация в общината, района и кметството по предложение на кмета на общината, се взема с мнозинство повече от половината от общия брой на съветниците.

С оглед на изложеното, и съгласно чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

На основание разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 33 и чл. 21, ал. 1, т. 5 от ЗМСМА, предвид изпълнение на нормативно установено задължение на Общинския съвет, е допустимо, предоставянето на лични данни на служителите в общинската администрация, касаещи трудовите им възнаграждения.

В изпълнение на разпоредбите на ЗЗЛД, предоставянето на посочените лични данни, следва да бъде извършено след отправено писмено искане на председателя на Общинския съвет до кмета на община С., въз основа на решение на Общинския съвет, взето по съответния ред.

В случай, че не е налице решение на Общинския съвет, информацията за трудовите възнаграждения на общинските служители, може да бъде предоставена само след изричното съгласие на физическите лица.

Председател: /п/
 /Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № в-73/19.01.2009 г., подадено от Националната агенция по приходите относно предоставяне на лични данни на министъра на държавната администрация и административната реформа.*

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове: Красимир Димитров и Веселин Целков, на заседание, проведено на 08.04.2009 г. разгледа искане за становище вх. № в-73/19.01.2009 г., подадено от Националната агенция по приходите относно предоставяне на лични данни на министъра на държавната администрация и административната реформа.

В поставеното за разглеждане искане се сочи, че в Национална агенция по приходите (НАП) е постъпило искане от министъра на държавната администрация и административната реформа за предоставяне на лични данни на служителите на НАП – три имена, ЕГН, служебен имейл, както и информация относно наименование на поделението на НАП, в което работи съответния служител. Твърди се, че искането е във връзка с изпълнението на Национална стратегия за внедряване на електронно здравеопазване в България, одобрена с решение на Министерския съвет от 28.12.2006 г., и цели изграждане на Национален електронен здравен портал и внедряване на личен електронен здравен запис за 40 000 служители на държавната администрация. С искането се моли за изразяване на становище относно законосъобразността на евентуално предоставяне на исканите от министъра на държавната администрация и административната реформа лични, като се има предвид, че електронните амбулаторни картони ще съдържат и лични медицински данни. Към искането е приложено копие на писмо от министъра на държавната администрация и административната реформа, рег. № 02-01-401 от 23.12.2008 г. В приложеното писмо се сочи, че всеки служител е единствен собственик на електронния личен амбулаторен картон и никой освен него или изрично упълномощено от него лице – общопрактикуващ лекар или друг медицински специалист няма възможност на достъп до съхраняваните данни.

След извършена служебна справка по искането и посочените в него актове, на които се прави позоваване се установи, че Националната стратегия за внедряване на електронно здравеопазване в Република България очертава същността на електронното здравеопазване и представя приоритетните цели за неговото развитие в Република България. В документа се представя същността на електронното здравеопазване и неговите принципи – ефективност, качество здравно обслужване; медицина, базирана на доказателства; равнопоставен достъп; адекватна подготовка на здравни кадри; и др.

Правната рамка в областта на защита на личните данни при осъществяване на стратегията

е представена като „въвеждането на функции по съхранение и обмен по електронен път на регистри, здравни досиета, епикризи и др., съдържащи лични данни и здравна информация предполага адекватна законова защита на тази информация. Министърът на здравеопазването следва да предприеме активни мерки за определяне на формите, съдържанието, условията и реда за обработване, използване и съхраняване на медицинска документация и за обмен на медико-статистическа информация”.

Видно от раздел „Мерки” на документа, една от мерките за реализация на оперативните цели е насочена към изграждане на интегрирана информационна система за обмен на информация между заетите в сферата на здравеопазването (между лечебни, учебни, научни, финансови и административни звена). Изхождайки от съдържанието на документа може да бъде направен извода, че обработването на лични данни се заключава от заетите в сферата на здравеопазването администратори на лични данни.

Национална агенция по приходите (НАП) е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В качеството си на администратор, НАП обработва лични данни на български граждани във връзка със събирането и обслужването на републиканските данъци (данък върху доходите, патентни данъци, ДДС, корпоративни данъци) и задължителните осигурителни вноски (здравни осигуровки, вноските за пенсия, вноските за допълнително задължително пенсионно осигуряване и др.), а с оглед прилагането на трудовото законодателство и управление на човешките ресурси – обработва лични данни на свои служители.

„Обработване на лични данни”, съгласно определението, посочено в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

В конкретния случай предоставянето на лични данни на свои служители на друг администратор представлява действие по обработване на лични данни.

Текстът на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изрично урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия:

1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни;
2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие;
3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане;
4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните;
5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес;
6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните;
7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните.

Националната агенция по приходите, в качеството си на администратор на лични данни следва да обработва лични данни при спазване на разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни: законосъобразно и добросъвестно (чл.2, ал.2, т. 1 ЗЗЛД); да ги събира за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин несъвместим с целите (чл.2, ал.2, т. 2 ЗЗЛД); да бъдат съотнесими, свързани с и ненадхвърлящи целите, за които се обработват (чл.2, ал.2, т. 3 ЗЗЛД); не на последно място те трябва да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват

(чл.2, ал.2, т. 5 ЗЗЛД).

Обработването на лични данни на служители на НАП, изразяващо се в предоставянето на тези лични данни за постигането на цели, различни от прилагане на трудовото законодателство и управление на човешките ресурси, ще надхвърли първоначалните цели, за които са събрани. В конкретния случай ще бъдат нарушени принципите по чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

Във връзка с изложеното по-горе и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни приема следното

СТАНОВИЩЕ:

При предоставяне на лични данни от един администратор на друг администратор на лични данни и при наличие на условие за допустимост на обработване на лични данни в съответствие с посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, обработването на лични данни следва да е в съответствие с принципите по чл. 2, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

В конкретната хипотеза и с оглед защитата на конституционно признатите права на личността и гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот е препоръчително, предоставянето на лични данни да следва наличието на изрично съгласие на физическото лице – служител на НАП, личните му данни да бъдат обработени за целите на създаване база данни по проект „Изграждане на Национален електронен здравен портал и внедряване на личен електронен здравен запис за 40 000 служители на държавната администрация”.

Председател: /п/
/Венета Шопова/

**СТАНОВИЩЕ
НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: *Искане за становище с вх. № В-573/02.04.2009 г. от д-р Румяна Тодорова – директор на Националната здравноосигурителна каса относно предоставяне на лични данни на Държавна агенция „Национална сигурност”*

Комисията за защита на личните данни в състав, председател: Венета Шопова, и членове: Валентин Енев, Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 15.04.2009 г. разгледа искане за становище вх. № В-573/02.04.2009 г. от д-р Румяна Тодорова – директор на Националната здравноосигурителна каса относно предоставяне на лични данни на Държавна агенция „Национална сигурност”

Поставеното за разглеждане искане е подадено по повод получено от Националната здравноосигурителна каса предложение на Държавна агенция „Национална сигурност” за изготвяне на инструкция за взаимодействие и обмен на информация между двете институции. В искането се поставя въпроса дали следва Националната здравноосигурителна каса, в качеството ѝ на администратор на лични данни, да предоставя на Държавна агенция „Национална сигурност” (ДАНС) данни, касаещи досието на пациенти, договорни партньори (бивши и настоящи) – общопрактикуващи лекари, лечебни заведения, практики и аптеки.

Предоставянето на лични данни, съдържащи се в информацията, посочена в искането, от Националната здравноосигурителна каса на Държавна агенция „Национална сигурност”, представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни. За да е законосъобразно посоченото обработване следва да е налице поне едно от условията за допустимост, съгласно нормата на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Държавна агенция „Национална сигурност” е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката на националната сигурност.

Държавна агенция „Национална сигурност” е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД.

Държавна агенция „Национална сигурност” извършва дейност за наблюдение, разкриване, противодействие и предотвратяване на замислени, подготвяни или осъществявани посегателства срещу националната сигурност, чрез способите, посочени в чл. 4, ал. 1 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност” (ЗДАНС), като изпълнява своята дейност въз основа на следните принципи:

1. спазване на Конституцията, законите и международните договори, по които Република България е страна;

2. зачитане и гарантиране на правата на човека и основните свободи;

3. защита на информацията и на източниците за придобиването ѝ;

4. обективност и безпристрастност;

5. сътрудничество с гражданите;

6. политически неутралитет.

Съгласно чл. 29, ал. 2 от ЗДАНС за изпълнение на задачите и дейностите по закона структурните звена на агенцията могат да събират и лични данни. Едновременно с това министерствата и ведомствата имат задължение да предоставят достъп до информационните си фондове, като редът за предоставяне се определя в съвместна инструкция (чл. 30, ал. 3 от ЗДАНС).

Във връзка с осъществяване на посочените в закона дейности, съгласно чл. 129 от ЗДАНС държавните органи, организациите, юридическите лица и гражданите са длъжни да оказват съдействие на органите на агенцията и незабавно да предоставят на агенцията всяка постъпила или придобита от тях информация, която е свързана с изпълнението на възложените със закон правомощия на агенцията. Едновременно с това органите на агенцията могат да изискват от органите и лицата по чл. 129, ал. 1 ЗДАНС информация, необходима за изпълнение на възложените им със закон правомощия.

Съгласно чл. 34 от ЗДАНС в изградените информационни фондове и звена за събиране, обработване, систематизиране, съхраняване, анализиране, изготвяне и предоставяне на информация могат да се обработват лични данни. При обработване на лични данни, свързано с дейностите по защита на националната сигурност, органите на агенцията:

1. не искат съгласието на физическото лице;

2. не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни;

3. не предоставят лични данни на трети лица;

4. съхраняват данните и след приключване на обработването им в срокове, определени от администратора на личните данни.

Допустимо по силата на посочената по-горе норма, е да се обработват и лични данни, обработвани от други органи, като данните, получени по този начин, не могат да се използват за други цели освен за защита на националната сигурност.

Предвид изложеното може да се приеме, че е налице правно основание за обработване на лични данни от ДАНС, изразяващо се в събиране на лични данни, които са обработвани от други органи – в конкретния случай – Националната здравноосигурителна каса. Едновременно с това Националната здравно осигурителна каса има в задължение да съдейства на органите на агенцията, включително и чрез предоставянето на лични данни, обработвани от нея. В конкретния случай са налице условията за допустимост на обработването на лични данни, посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 5 и т. 6 от ЗЗЛД.

Предвид изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни приема следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставянето на лични данни от Националната здравно осигурителна каса на Държавна агенция „Национална сигурност” като обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни е допустимо при условията на чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 5 и т. 6 от Закона за защита на личните данни.

Основанието за събиране на лични данни от Държавна агенция „Национална сигурност” чрез предоставянето им от Националната здравно осигурителна каса следва да е преценено с оглед изпълнение на дейностите на агенцията по чл. 4, ал. 1 от Закона за Държавна агенция „Национална

сигурност”, като се спазват забраните по чл. 35 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност”.

Предвид нормата на чл. 30, ал. 3 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност” редът за предоставяне на достъп следва да гарантира изпълнение на задълженията на администратора по чл. 23 от Закона за защита на личните данни.

Председател: /п/
/Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане за становище, вх. № в-440/12.03.2009 год., подадено от доц. д-р К.Г. – главен секретар на Министерството на здравеопазването по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни на редовно заседание, проведено на 15.04.2009 год., разгледа искане вх. № в-440/12.03.2009 год., подадено от доц. д-р К.Г. – главен секретар на Министерството на здравеопазването, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Искането за становище е по повод получено писмо в Министерството на здравеопазването /МЗ/ от адвокатска кантора Leventhal, Brown & Puga P.C., гр. Денвър, Колорадо, САЩ. В писмото е посочено, че горесцитираната адвокатска кантора представлява Ф.Д.К. III в съдебно дело и желаят да получат медицинска документация и данни за него, с които разполагат предоставящи здравни грижи лица на територията на Република България. Посочени са имената и адресите на четирима лекари и лечебните заведения, в които практикуват двама от тях. Към искането от Министерството на здравеопазването е приложено копие от писмото на адвокатска кантора Leventhal, Brown & Puga P.C, както и копия на молби за медицински документи/данни и сметки, адресирани до всеки от четиримата лекари .

Съдържащите се в медицинската документация данни имат характер на здравна информация по смисъла на чл.27, ал.1 от Закона за здравето/ЗЗ/- “Здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация”.

Съгласно чл.27, ал.2 от ЗЗ лечебните и здравните заведения, РЦЗ, РИОКОЗ, лекарите, лекарите по дентална медицина, фармацевтите и другите медицински специалисти, както и немедицинските специалисти с висше немедицинско образование, работещи в националната система за здравеопазване, събират, обработват, използват и съхраняват здравна информация. Следователно лечебните заведения и отделни лекари, имащи самостоятелна медицинска практика са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД.

Всяко лице има право на достъп до отнасящите се до него лични данни, включително и до т.нар. “специално защитени данни”, по чл.5, ал.1 от ЗЗЛД, относно здравето. Физическото лице може да упражни безплатно своето право да получи достъп до отнасящи се до него лични данни веднъж на 12 месеца. Правото на достъп се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни. В ал.3 на чл.29 на ЗЗЛД е посочено, че заявлението се отправя лично от физическото лице или от изрично упълномощено лице от **него чрез нотариално заверено пълномощно**. Заявлението за достъп до лични данни трябва да съдържа реквизитите посочени в чл.30, ал.1 от ЗЗЛД. Съгласно чл.30, ал.2 от ЗЗЛД при подаване на заявление от упълномощено лице към заявлението се прилага и нотариално заверено пълномощно.

В приложените към искането за становище на МЗ документи, липсва документ доказващ, че

действително адвокатската кантора е упълномощена да представлява Ф.Д.К.ІІІ. Също така липсва документ, доказващ че Ф.Д.К. и Н.Д.К. са родители и представители на Ф.Д.К.ІІІ.

Към копията на молби за медицински документи/данни и сметки, адресирани до всеки от четиримата лекари, е приложено и копие на документ с наименование “Оторизация за предоставяне и обсъждане на медицинска и застрахователна информация и документи”. Върху приложеното копие фигурира подпис /не ясно на кого/ и дата 11.12.2007 г., както и подпис и печат на публичен нотариус Helen Bryson. В посочения документ е отразено, че едно от трите лица – Ф.Д.К., Н.Д.К. или Ф.Д.К.ІІІ оторизира всеки един от четиримата лекари да предоставя информация на адвокатска кантора Leventhal, Brown & Puga P.C. Тази оторизация е за срок 365 дни от датата на оторизацията /11.12.2007 г./ и към 18.02.2009 г. когато писмото от адвокатската кантора е заведено в МЗ този срок е изтекъл. Документът е публичен акт по смисъла на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове и като такъв по отношение на него би следвало по да има удостоверяване с апостил. По отношение на приложеното копие обаче не е налице удостоверяване с апостил съгласно Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове /Хагска конвенция от 1961 г./.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни да изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Личните данни относно здравето на Ф.Д.К.ІІІ могат да бъдат предоставени при спазване на глава пета на ЗЗЛД. Към заявлението за достъп до лични данни следва бъде приложено нотариално заверено пълномощно за упълномощаване на адвокатска кантора Leventhal, Brown & Puga P.C. и документ доказващ, родствената връзка между Ф.Д.К. и Н.Д.К. от една страна и Ф.Д.К. ІІІ от друга, изготвени в съответствие с Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове.

Председател: /п/
/Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: *Искане вх. № в-576/02.04.2009 г. от М.Ч. – директор на “Младежко консултантско – информационен център – П. област” за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни на редовно заседание, проведено на 15.04.2009 год., разгледа искане вх. № в-576/02.04.2009 г. от М.Ч. – директор на “Младежко консултантско – информационен център – П. област, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, за становище на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Искането за становище е относно това има ли нарушение на ЗЗЛД с изискването за посочване на единен граждански номер /ЕГН/ при попълване на формуляр за кандидатстване по програма “П. за младите” - община П.. В искането за становище е посочено, че се изисква попълването на ЕГН в следните раздели на формуляра:

- в раздел 2 /Информация за проекта/:
 - ръководител на проекта/т.5/
 - финансово отговорно лице по проекта/т.6/
 - екип за изпълнение на дейностите по проекта/т.11/
- в раздел 3 /Информация за подкрепящата организация/:
 - ръководител
- други необходими приложения:
 - списък на преките участници в проекта

При извършена служебна справка в официалния интернет сайт на община П. е установено, че програма "П. за младите" се осъществява от Временна комисия към община П. Чрез тази програма се разпределят средства за младежки дейности от общинския бюджет на община Пловдив. Комисията е създадена с решение №456, взето с Протокол №23 от 18 декември 2008 г. от Общинския съвет на П. Временната комисия се състои от 13 члена: 9 общински съветници и 4-ма експерти. Членовете се избират с решение на Общинския съвет. Мандатът на комисията е еднакъв с мандата на общинският съвет, който ги е избрал. След сформирването й Комисията сама приема и работи по свой правилник. В официалния интернет сайт на община П. е посочено още, че програмата е насочена предимно към млади пловдивчани от 14 до 35-годишна възраст. В нея могат да участват младежки организации, които отговарят на изискванията на Закона за юридическите лица с нестопанска цели и дружества с идеална цел, осъществяващи дейност във връзка с развитието на младите. Посочено е, че участници в проектите могат да бъдат, както младежи на възраст от 18 до 35 години, така и непълнолетни лица от 14 до 18 години, живущи на територията на град П., съобразно спецификата на потребностите им и дейностите, заложили в проекта.

Одобрените от Временната комисията проекти за финансиране се представят на кмета на община П., който издава заповед и сключва договор с организацията – изпълнител за финансиране на одобрените от комисията проекти.

Съгласно чл.8, т.9 от Правилника за организацията и дейността на временната комисия "П. за младите" към община П. за финансиране на младежки проекти, Комисията изработва и представя за одобрение на общинския съвет формулярите за кандидатстване по програмата.

В качения на официалният интернет сайт на община П. формуляр за кандидатстване, действително се изисква посочената в искането за становище информация.

Община П. е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни. Общината е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни З - 89 и има издадено удостоверение У - 27/27.04.2004 г. за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри в КЗЛД. Събирането на посочената в искането за становище информация представлява "Обработване на лични данни" съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е "всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране...употреба...разкриване чрез предаване.....предоставяне".

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработване на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според които обработването на лични данни се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброени условия. В конкретния случай, обработването на лични данни е допустимо за извършване на действия, предхождащи сключването на договор и предприети по искане на физическо лице, съгласно чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Изискването на Временната комисия към община П. за попълване на ЕГН на определени лица във формуляри за кандидатстване по програма "П. за младите" не е в нарушение на Закона за защита на личните данни.

Председател: /п/
/Венета Шопова/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова
Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 3(18)/2009 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорници на броя: Надежда Борисова,
Катя Неновска
Набор и печат: КЗЛД
Разпространява се в електронен вид